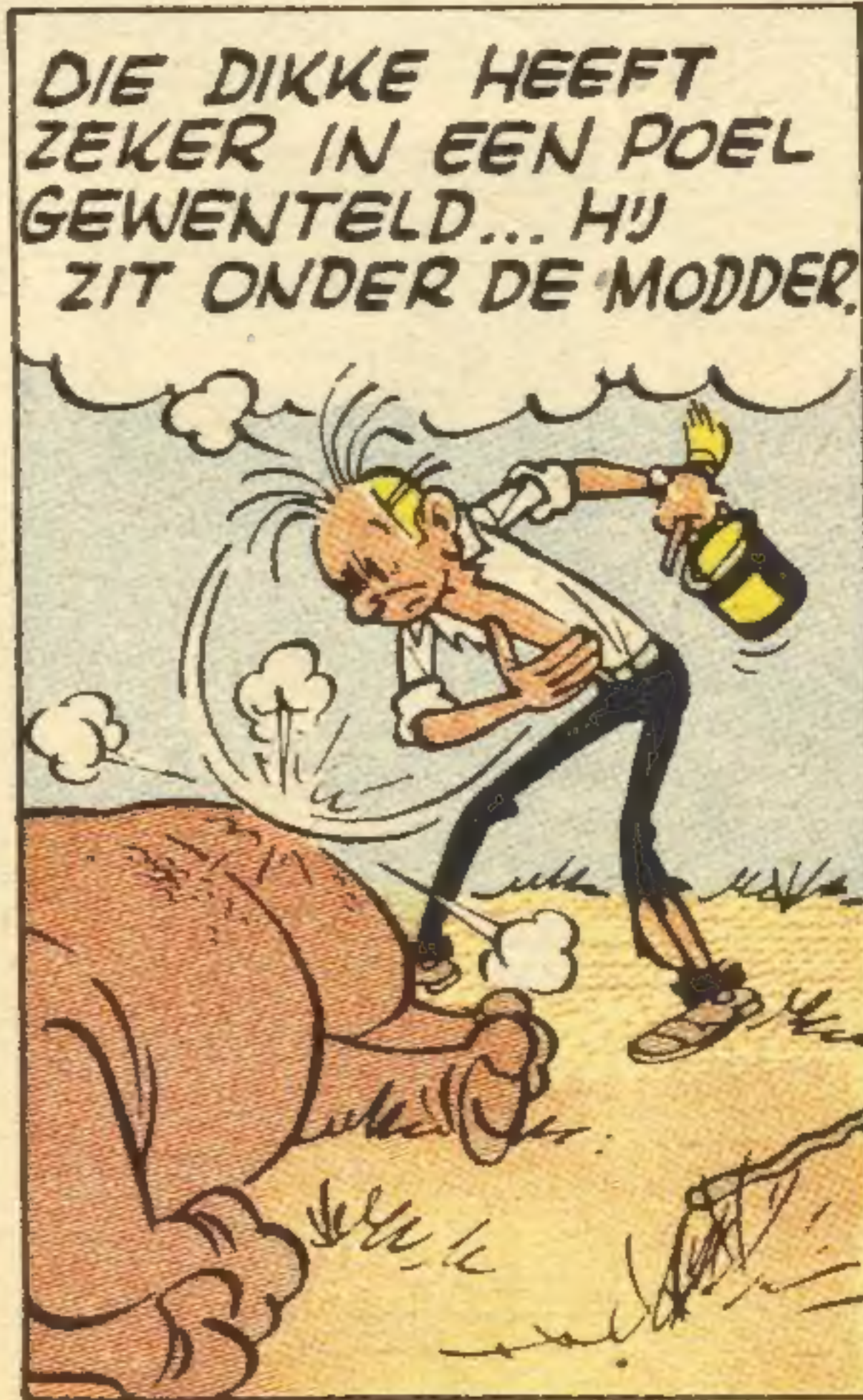
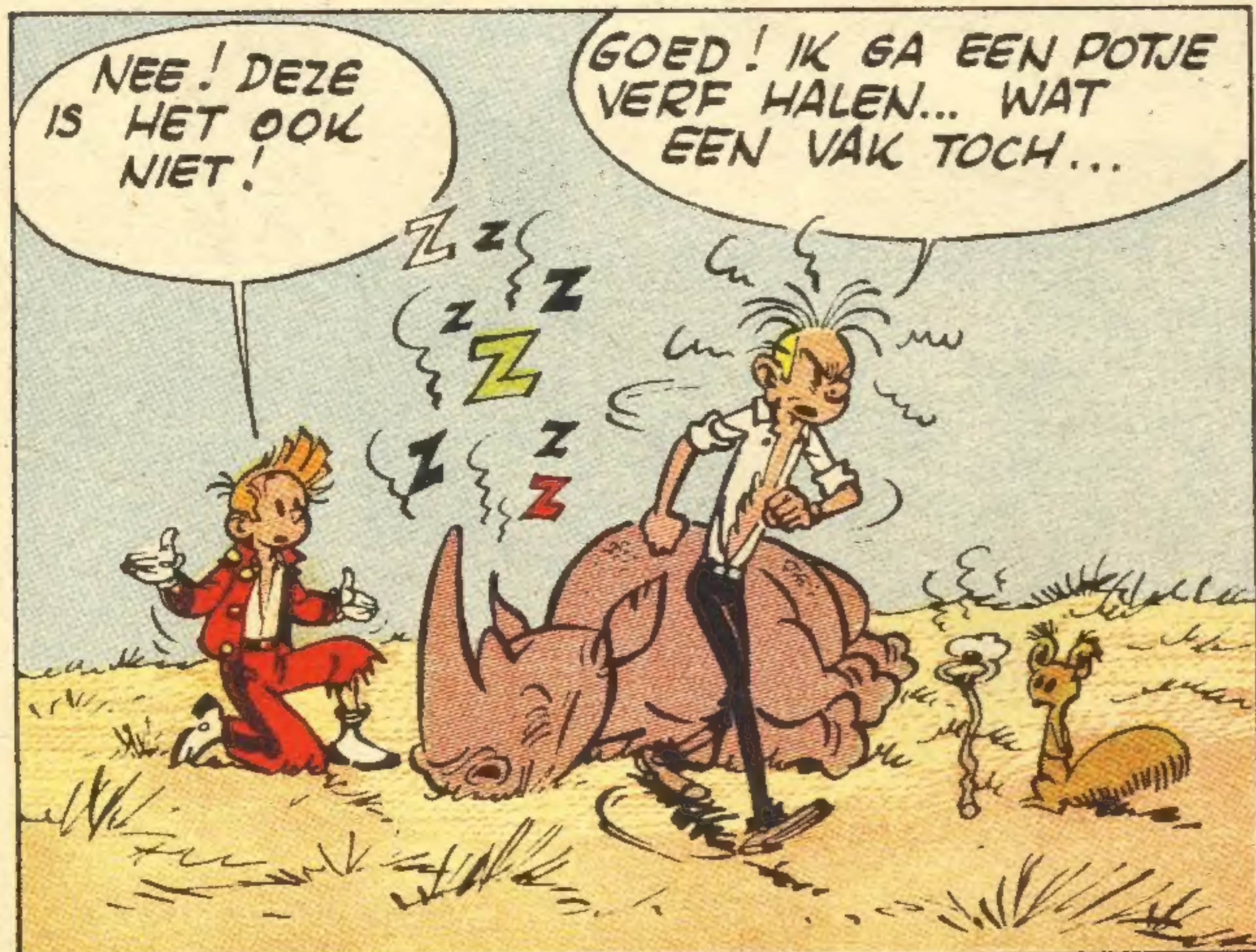
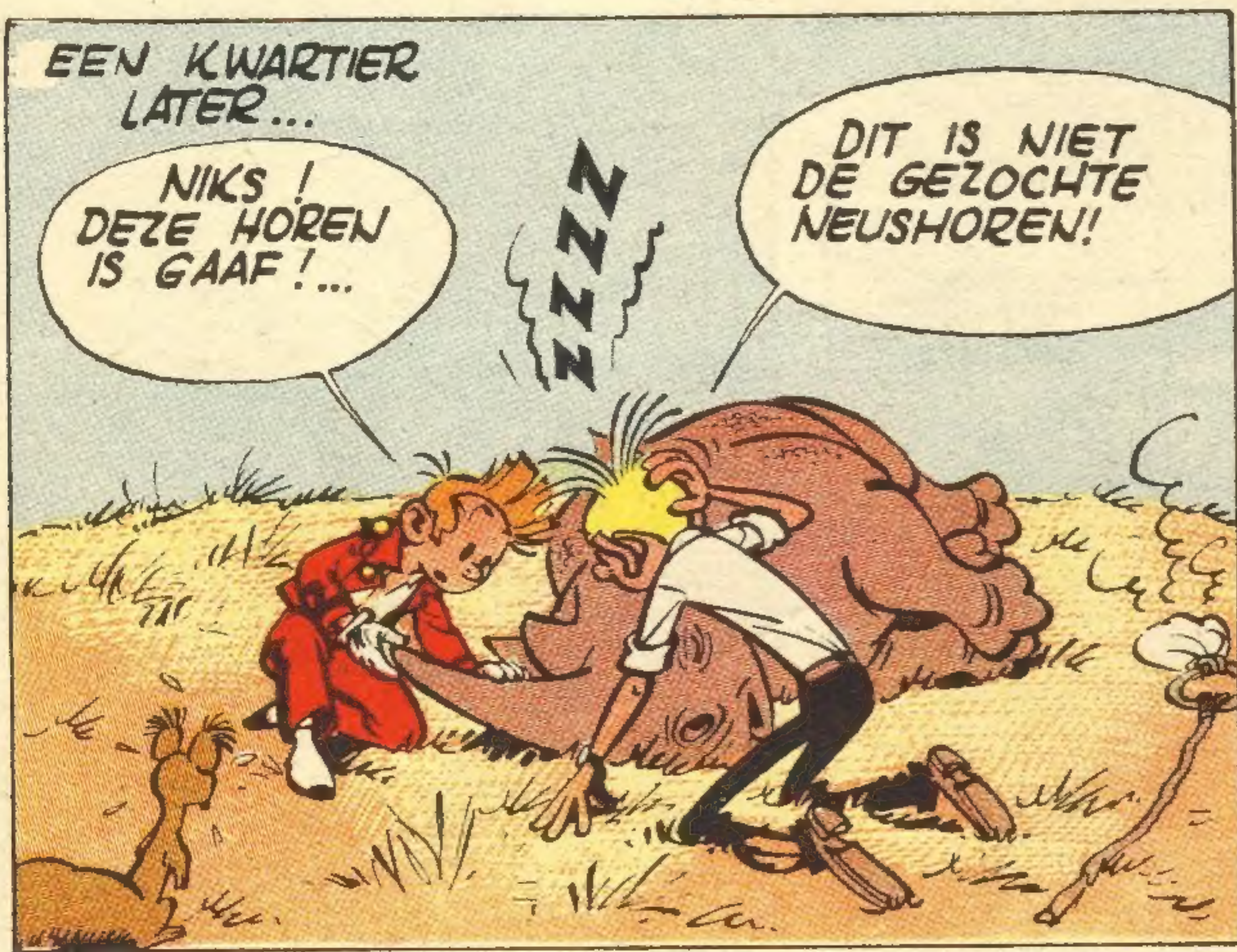
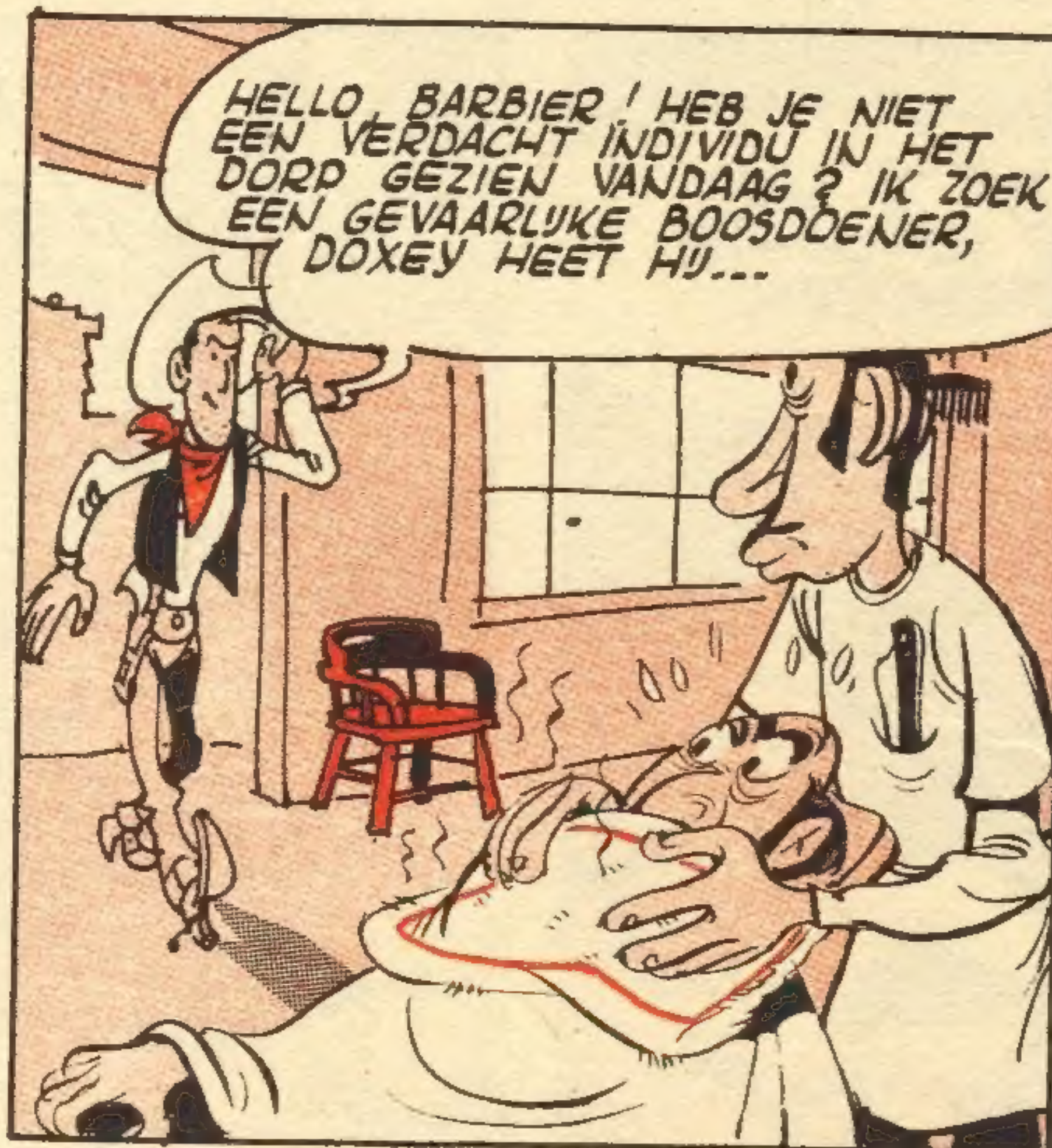

ROBBEDOES

GEEF MIJN
ROBBEDOES
HIER! IK WOU JUIST EENS
DE DOXEY'S NIEUWE
GEZICHT BEKIJKEN IN
LUCKY LUKE.

Weekblad. — 15e Jaargang. — Nr. 690. — 18 Juni 1953. — 24 bla

HET SPEURDERSWERK VAN JAN KORDAAT

DE DODENDE STRAAL

KORDAAT IS STIEKEM POLDEVIË
BINNENGEKOMEN OM PROF.
STAGMUS OP TE SPOREN. DE
POLITIE ZIT HEM ECHTER OP
DE HIELEN.

TERWIJL JAN OP WEG GAAT KOMEN AL
VAN ALLE KANTEN IN HET BOS GROEPEN
POLDEVISCHE GENDARMES, DOOR POLI-
TIEHONDEN GELEID, NAAR HET PUNT
SAMEN WAAR HIJ GELAND IS...

KUJK, DAAR EEN VAL-
SCHERM!... HIER IS HIJ
GELAND! HIJ KAN NIET
VER WEG ZIJN!

DE HONDEN HEBBEN HEM AL GEROKEN!
VOORUIT! WE HOEVEN ZE ENKEL
TE VOLGEN, CONRAD!...

INTUSSEN... DROMMELS!... HET GEBLAF
KOMT AARDIG DICHTBIJ... MIJN ACHTER-
VOLGERS ZIJN NIET VER MEER
EN ZE HEBBEN MIJN SPOOR GEVONDEN,
HET WORDT TIJD, GELOOF IK OM MIJN
KLEINE GEHEIME WAPENS TE
BEZIGEN!

HET SPOOR IS WERKELIJK MAKKELIJK
TE VOLGEN!...

HE! WAT KRIJGEN
DIE HONDEN
INEENS?!...

KADOVAH!... PEPER!... DIE HONDSVOT
HEEFT PEPPER GESTROOID!... NIKS
MEER MET DIE DIEREN TE
BEGINNEN!

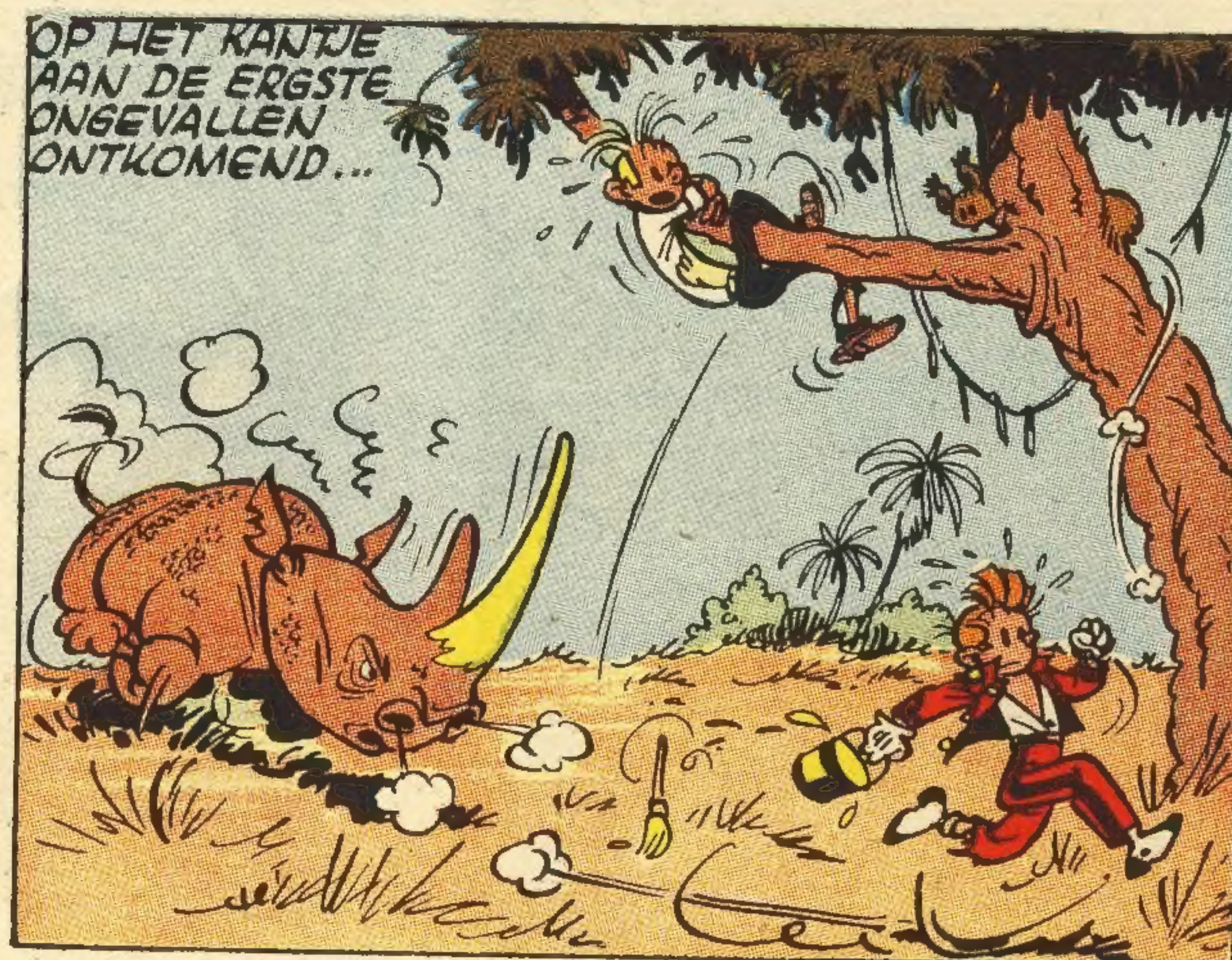
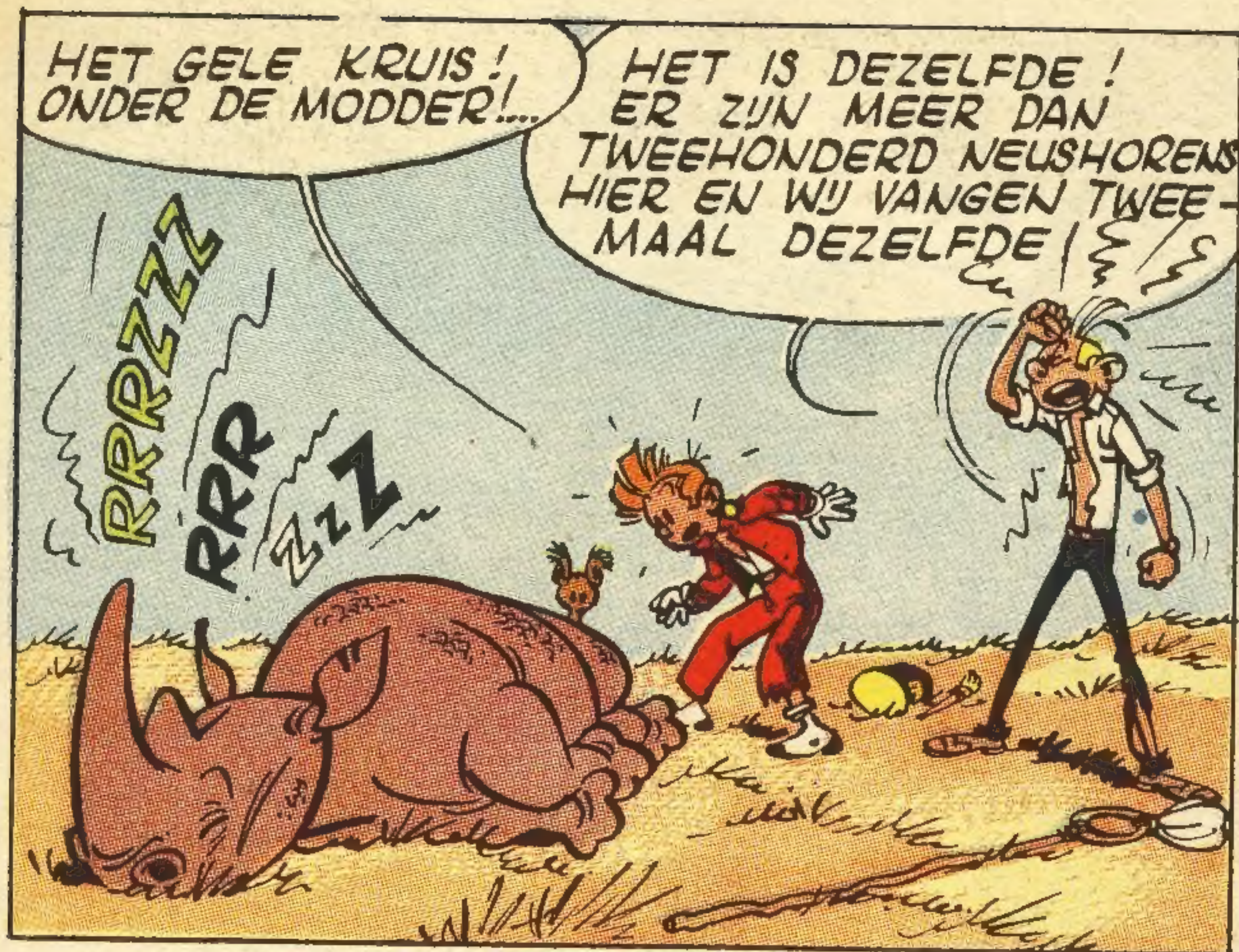
INTUSSEN... EEN SPOORBAAN! DIE LOOPT
VRIJWEL IN DE GOEIE RICH-
TING!... MISSCHIEN TREF IK HET DAT
ER EEN TREIN VOORBIJKOMT! IK ZAL
ME VERSTOPPEN EN AFWACHTEN.

TWEE UUR
LATER...

DAAR IS EEN TREIN!...
OEF!... EN DE GOEIE
KANT UIT! HET WERD
TIJD! HET GEBLAF EN HET SCHREEUWEN
VAN DE GENDARMES KWAMEN ALWEER
NADERBIJ!

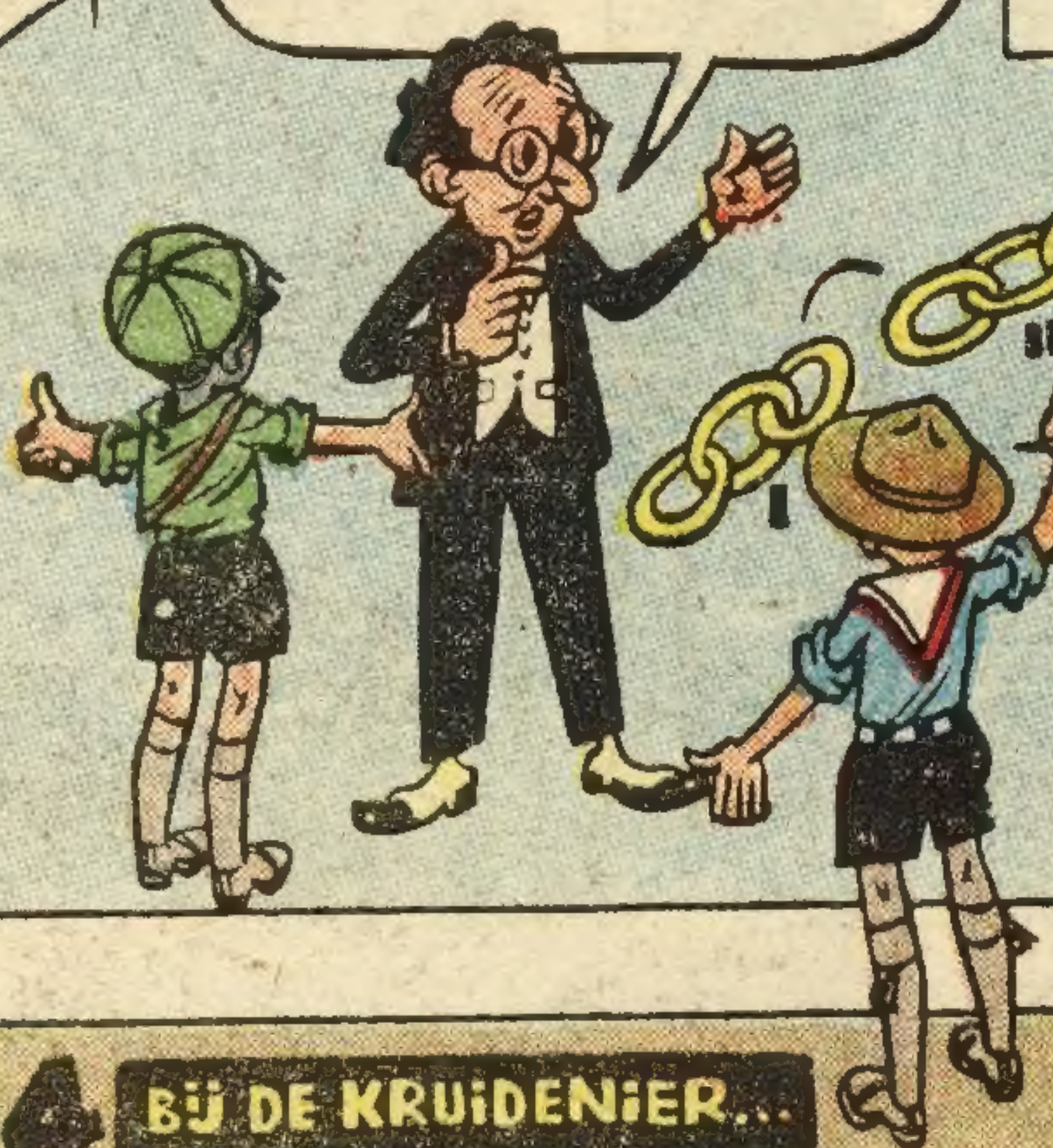

WIE WEET HET ?

BIJ DE JUWELIER...

KUNT U VAN DEZE KETTINKJES
EEN GROTE MAKEN?

DAT KOST U 16 EIEREN...
IK NEEM 2 EIEREN VOOR
HET OPENEN VAN EEN
SCHAKEL EN 2 VOOR
HET AANEENZETTEN
VAN 2 SCHAKELS...

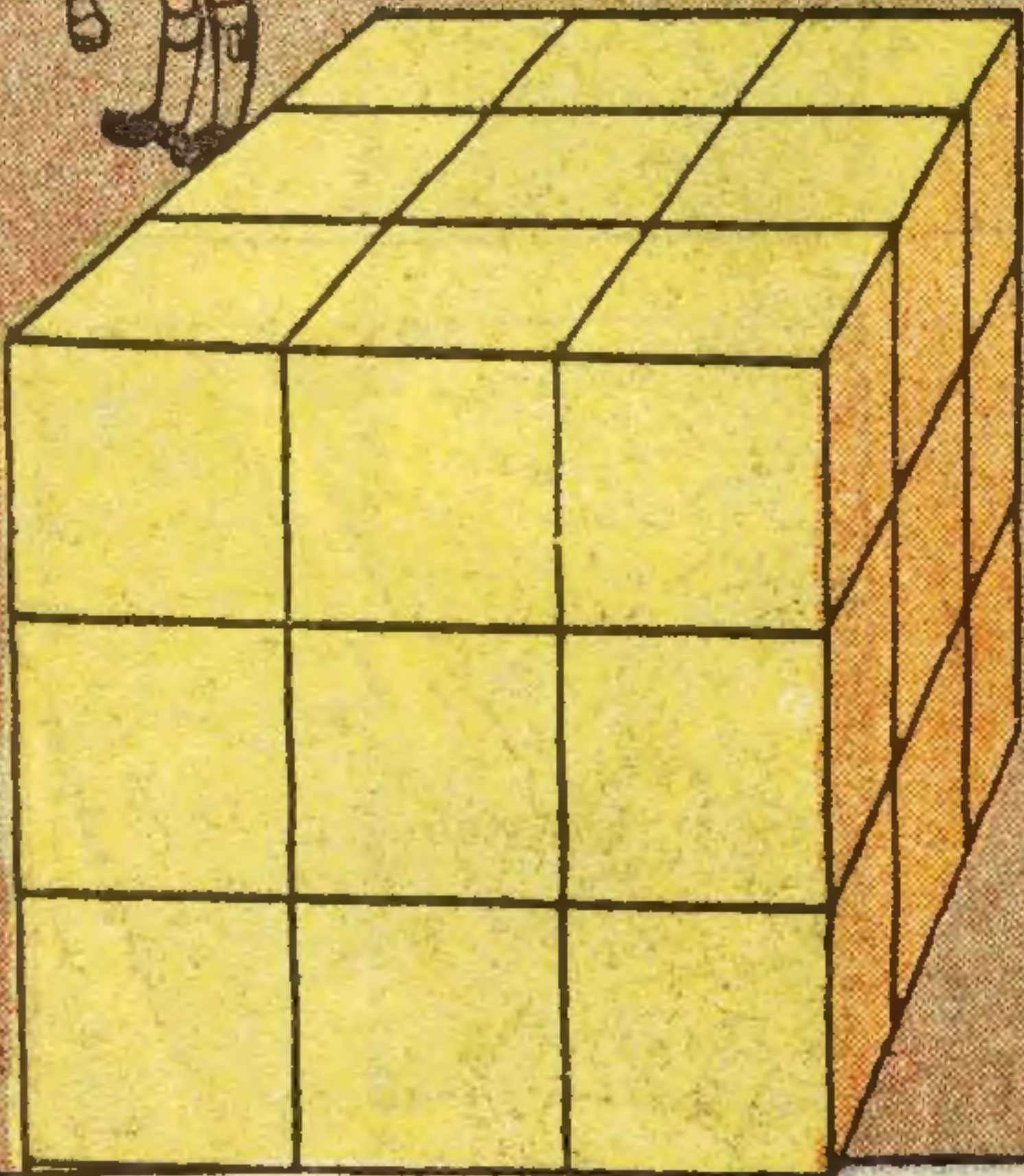
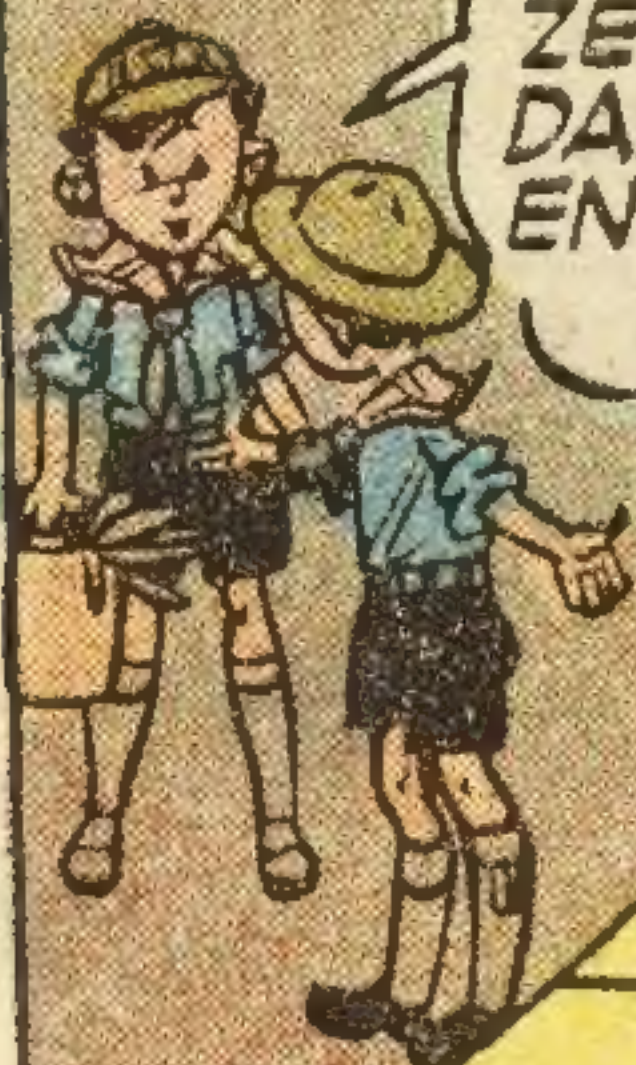
MIS, MENEER!...
U KAN HET WERK
VOOR 12 EIEREN DOEN!...

JA MAAR HOE?

BIJ DE KRUIDENIER...

KUK, DIE ZEEPBLOKKEN VORMEN
KUBUS...

ALS JE DIE KUBUS OM
EN OM KEERT, HOEVEEL
ZEEPBLOKKEN KUN JE
DAN TELLEN MET 3, 2
EN 1 ZICHTBARE ZIJDEN?

VERBLUF JE VRIENDJES!

GAAI EN MOWGLI gaan boodschappen doen voor de hele familie

BIJ DE MELKBOER...

DE VATEN NR. 2, 4, 6
ZIJN VOL MELK...
EN IK WOU 3 LEGE
NAAST ELKAAR
HEBBEN.

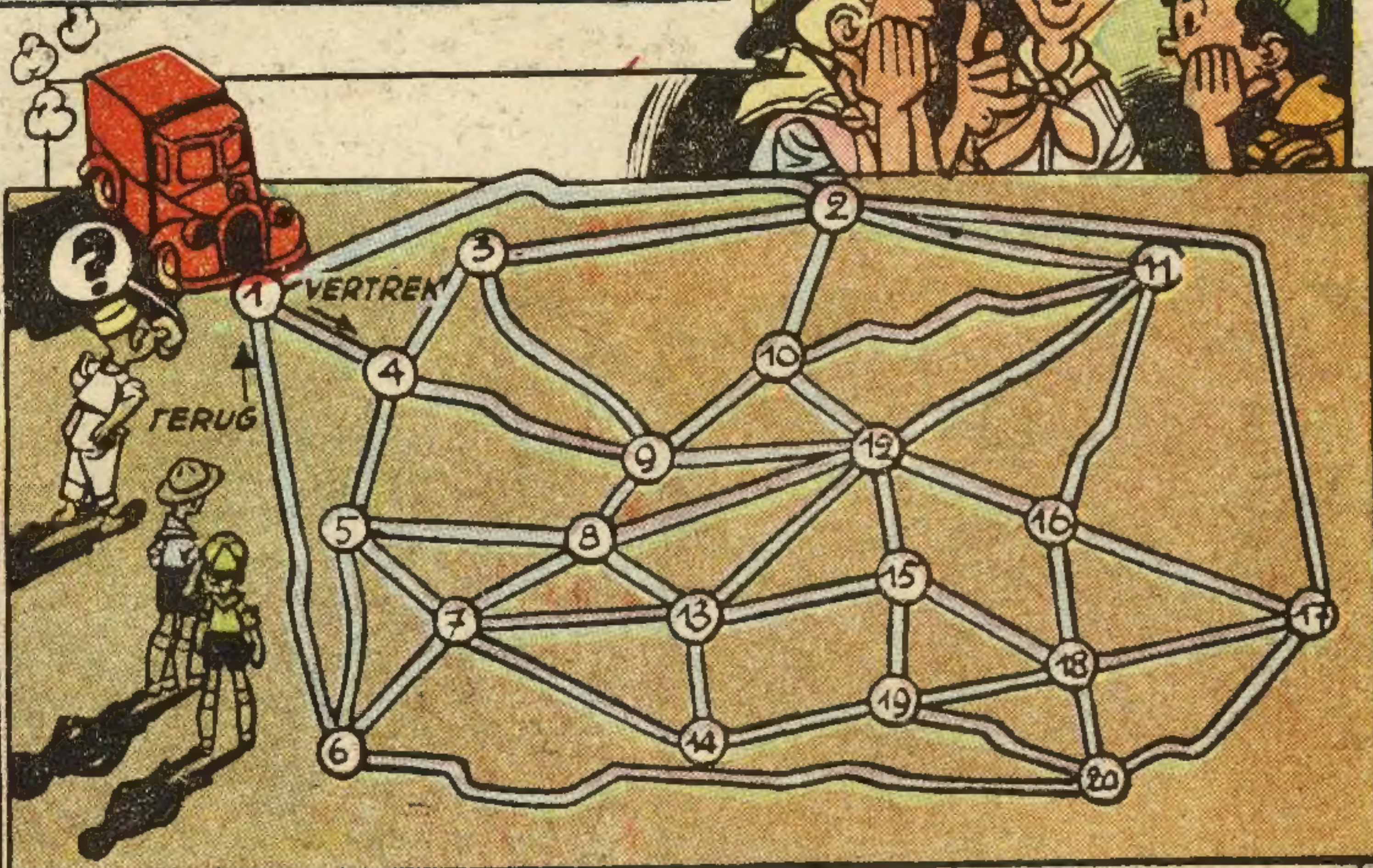
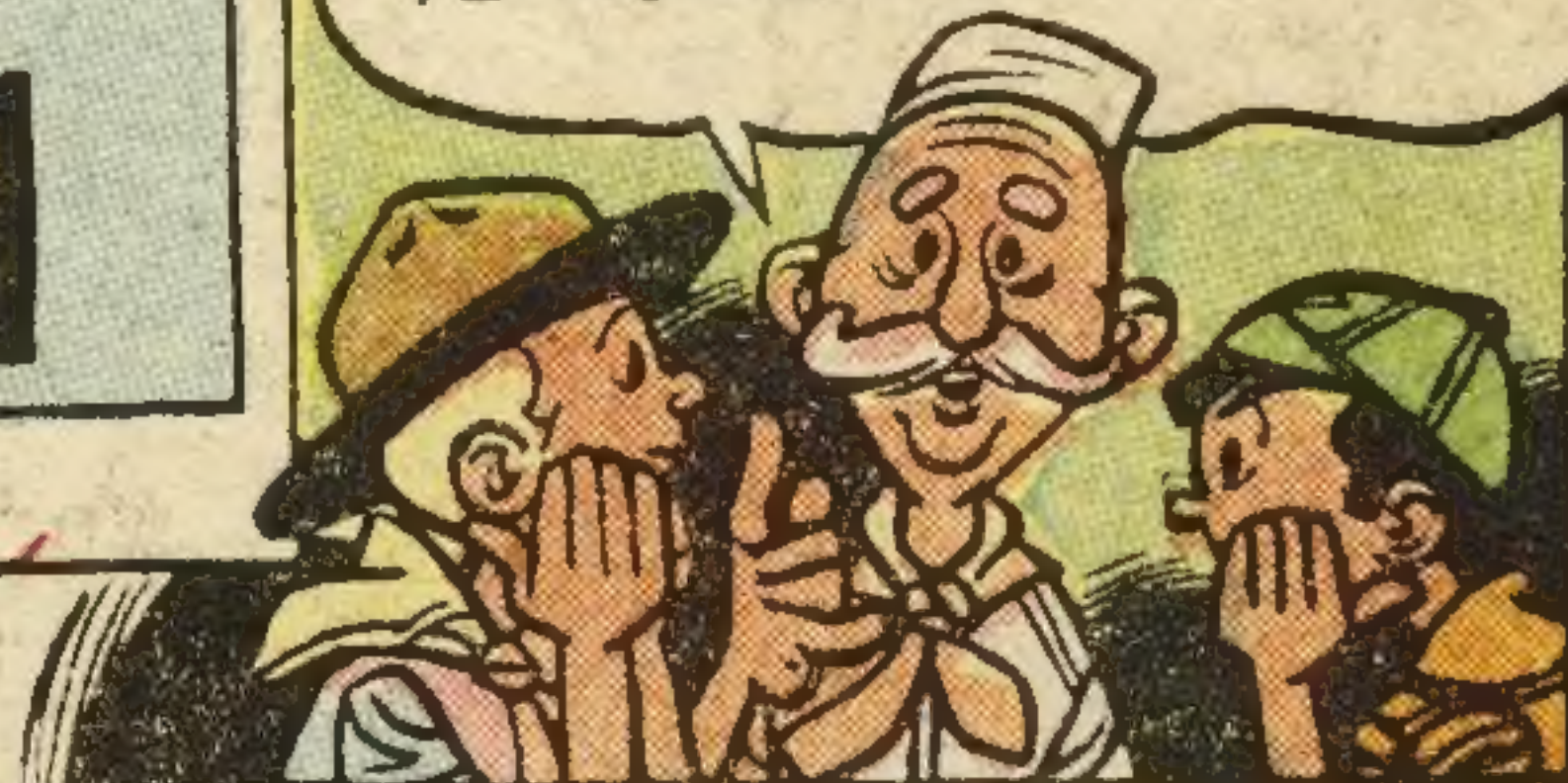

EENVOUDIG!... U HOEFT
MAAR UIT EEN VAT DE
MELK OVER TE GIETEN.

AKKOORD!...
maakt welk vat?

BIJ DE BAKKER...

HOE KAN IK MIJN BROOD
BIJ MIJN 20 KLANTEN
BEZORGEN ZONDER ER-
GENS MIJN EIGEN WEG
TE KRUISEN OF 2 MAAL
DOOR DEZELFDE STRAAT
TE KOMEN?

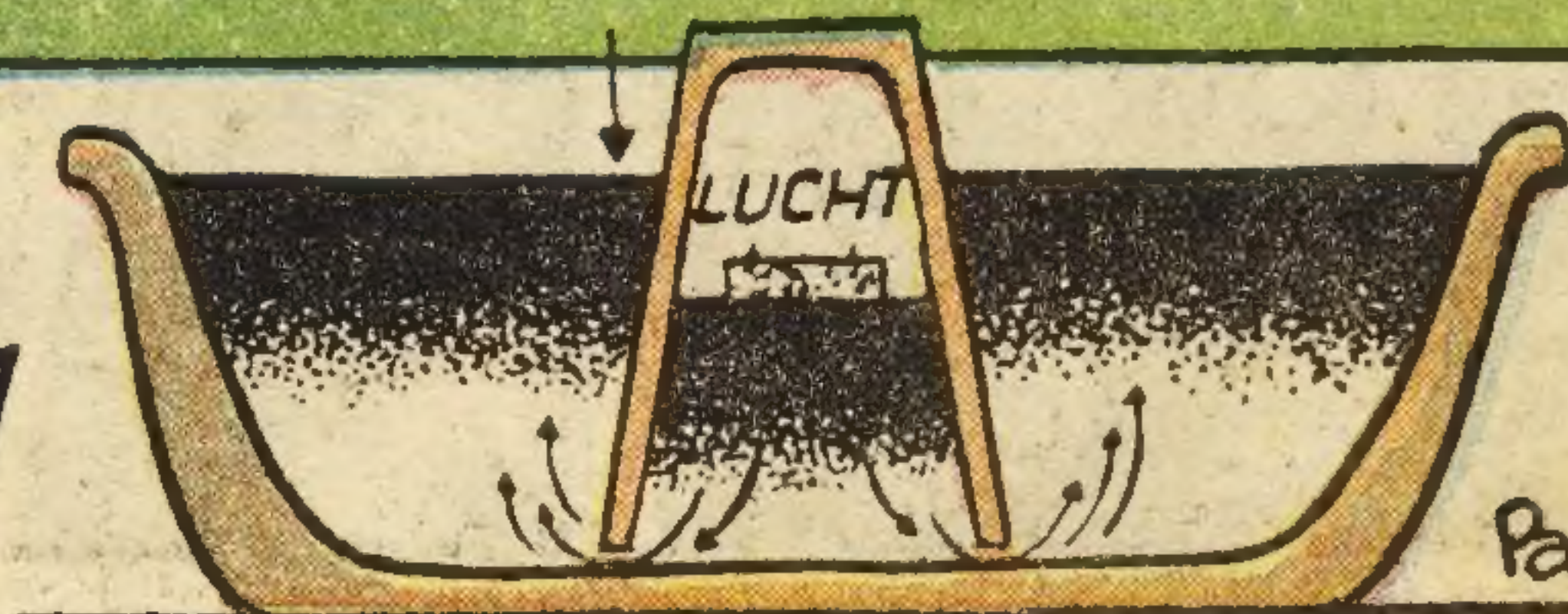

5

WEDDEN DAT JE EEN KLONTJE SUIKER ONDER WA-
TER KAN HOUDEN ZONDER DAT HET SMELT!...

OPLOSSING

LAAT EEN KLONTJE OP EEN SCHIJFJE
KURK' IN EEN BAK VOL WATER DRUVEN. ZET ER
EEN OMGEKEERD GLAS OVERHEEN DAT OP DE
BODEM VAN DE BAK KOMT TE RUSTEN.

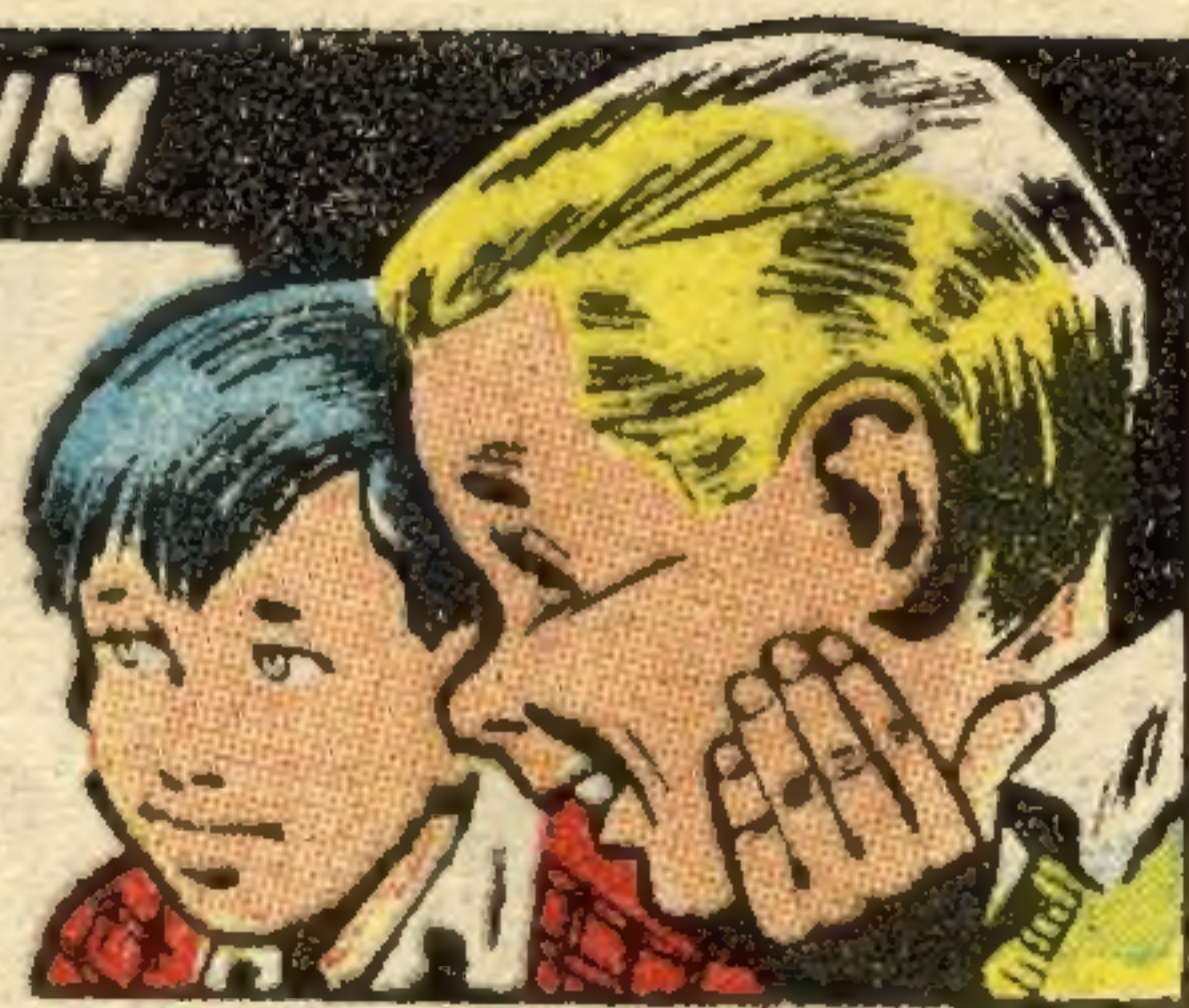

Paape

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

Het manhaftige meisje

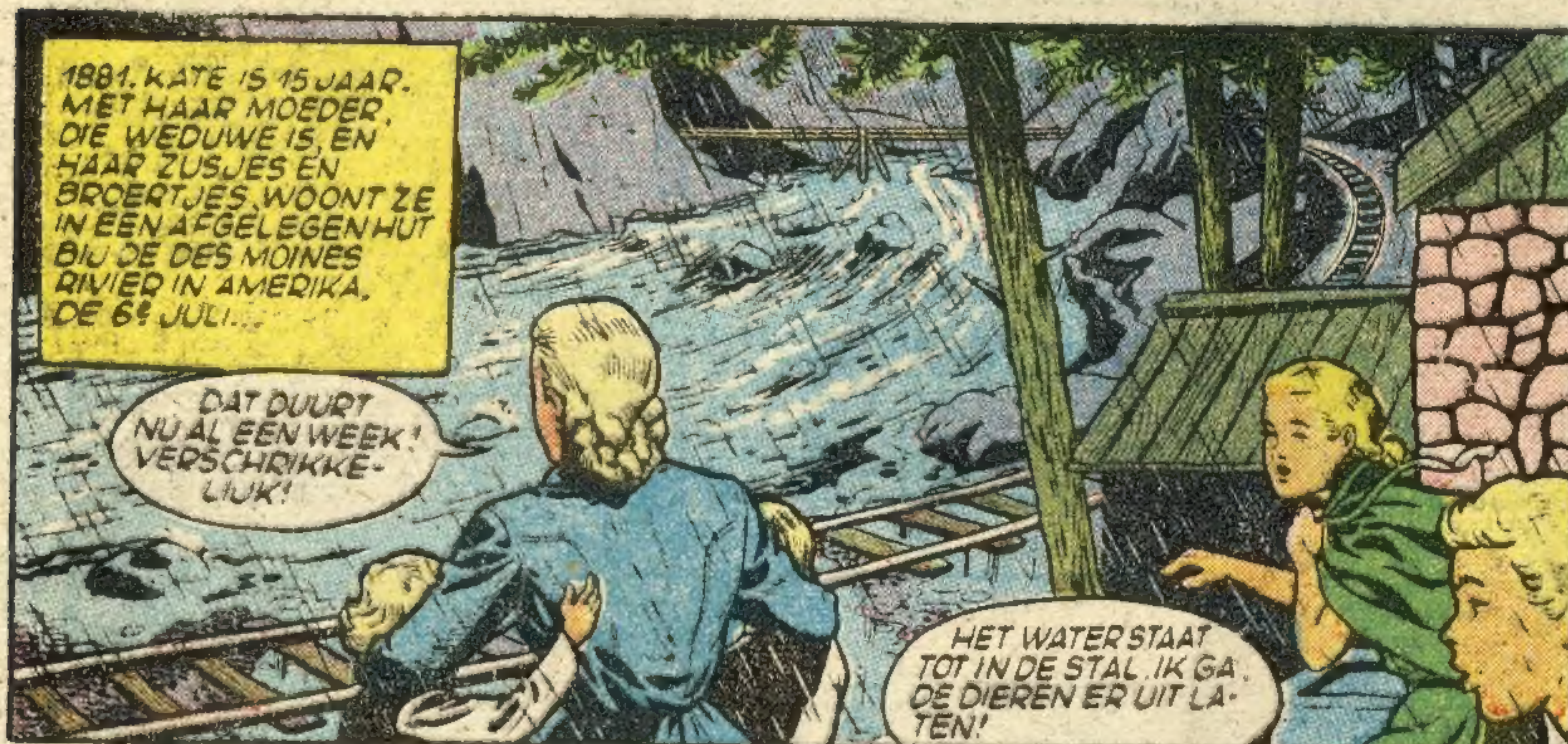

MEISJES!...

... AAN HET TURNEN!...
WAAROM? ZE KUNNEN NOG
NIET EENS SOLDAAT WORDEN!

PRAAT NIET ZO MINACH-
TEND OVER MEISJES!...

SOMMIGEN HOEVEN HEUS
NIET VOOR JONGENS ONDER
TE DOEN!... LUISTERT MAAR
EENS NAAR DE GESCHIED-
NIS VAN KATE SHELLEY... EN
BEDENKT DAARNA MAAR
EENS OF JULLIE HET BE-
TER Zouden HEBBEN
GEDAAN!...

1881. KATE IS 15 JAAR.
MET HAAR MOEDER,
DIE WEDUWE IS, EN
HAAR ZUSJES EN
BROERTJES. WOONT ZE
IN EEN AFGELEGEN HUT
BIJ DE DES MOINES
RIVIER IN AMERIKA.
DE 6^e JULI...

DAT DUURT
NU AL EEN WEEK!
VERSCHRIKKE-
LIJK!

HET WATER STAAT
TOT IN DE STAL. IK GA
DE DIEREN ER UIT LA-
TEN!

DE SPOORLIJN VAN DE CHICAGO-NORTH
WESTERN RAILWAYS LOOPT LANGS DE RIVIER
OVER 21 BRUGGEN.

GELUKKIG DAT DE TREIN
HIER LANGS KOMT. ZO ZIJN
WE TOCH NIET HELEMAAL
AFGESLOTEN.

EN DIE ARME DIEREN
MOETEN BUITEN IN DIT WEER!
IK BRENG ZE HOGER OP DAN
KUNNEN ZE NIET DOOR HET
WATER WORDEN MEEGE-
SLEURD!...

OP HET ZELFDE OGENBLIK,
6 KILOMETER DAARVANDAAN,
AAN DE INANGANG VAN DE
VALLEI...

ONGELOFELIJK!... HET
WATER STUIGT 15 CENTI-
METER PER UUR!...

ALS DE BRUGGEN
MAAR NIET INSTORTEN,
ZE MOETEN GETEST
WORDEN VOOR DE SNEL-
TREIN KOMT... MAAK EEN
LOCOMOTIEF KLAAR!

EVEN LATER...

HET WORDT AL
DONKER!
LANGZAAM AAN!
TELEFONEER UIT
BOONE OF ALLES
IN ORDE IS!...

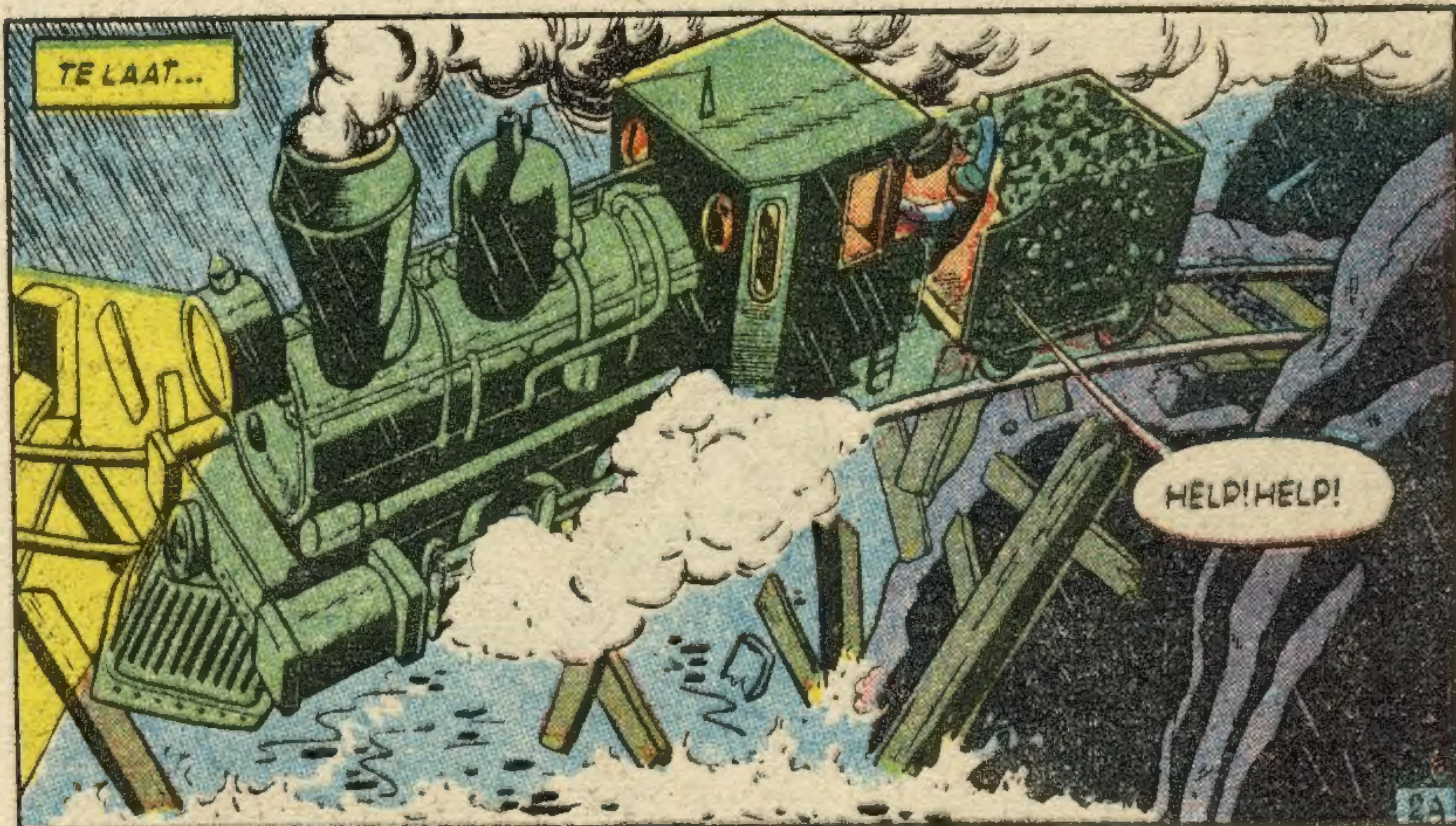
WELDR...

OPGEDAST!
LANGZAAM!...
DE EERSTE BRUG:
200 METER LANG
EN IN SLECHTE
STAAT...

KIJK HET
WATER SLEEDT
DE DWARSLIG-
GERS MEE!

GELUKKIG!
DE BRUG HOUDT
STAND!

KLEMT U
VAST!... IK
GA TOUWEN
HALEN.

NEE! WACHT U EVEN!...
ER ZIJN HONDERDEN
MENSENLEVEN IN
GEVAAR! LUISTER...

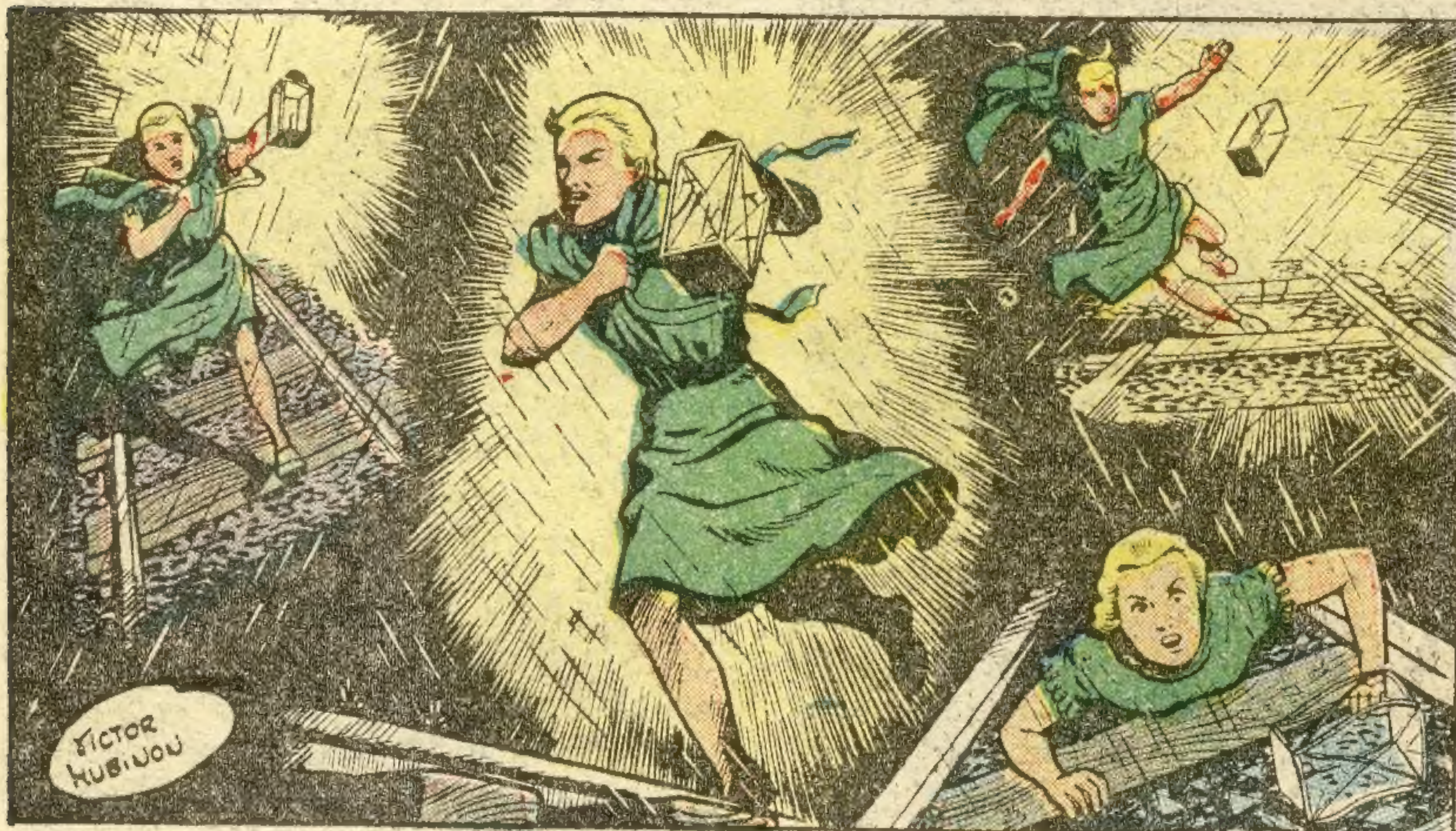

EERST U... U MAG NIET
STERVEN NET ALS
VADER...

MAAR U MOET NAAR
HET STATION VAN
MOINGONA!... DE SNEL-
TREIN KOMT BINNEN ENKELE
MINUTEN EN ZAL IN DE
AFGROND STORTEN!

HOUDT MAAR GOEDE
MOED! IK KOM MET
HULP TERUG!

VICTOR
HUBIJOU

ZE VORDERT MOEI-
ZAAM IN DE NACHT,
PLOTSELING...

DE GROTE BRUG!
200 METER... ALS
DE SNELTREIN KOMT...
HELP ME, GOD!
GEEF ME MOED!

ZE OVERWINT
HAAR VREES...

MAAR EEN
EINDE VERDER...

LIEVE HEMEL!...
DAAR KAN IK
NIET OVER-
HEEN!... DE
DWARSLIGGERS
ZIJN WEGGE-
SPOELD...

MAAR MET ALLE KRACHT
DIE IN HAAR IS...

EEN BOOM! HET
GEBLADERE
ZAL ME
BELEMMEREN!
IK BEN VERLOREN!...

IK...
IK KAN NIET MEER!
HELP!!!

EVEN LATER TE
MOINGONA...

DE SNELTREIN!...

EN NOG ALTIJD GEEN
NIEUWS OVER DE BRUG-
GEN. IK MAG HEM NIET
OPHOUDEN. STELT DE
SIGNALEN OP VEILIG...

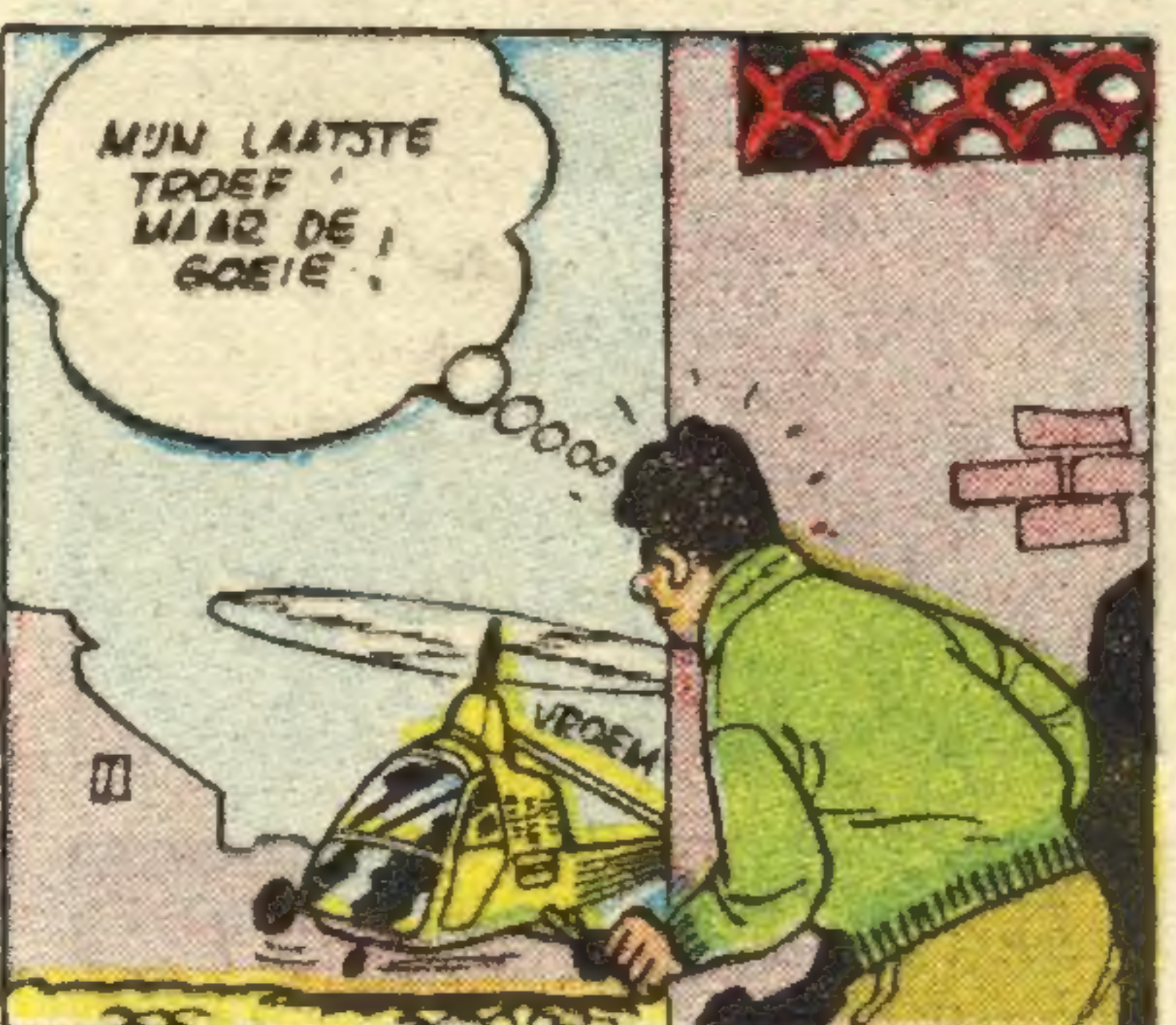
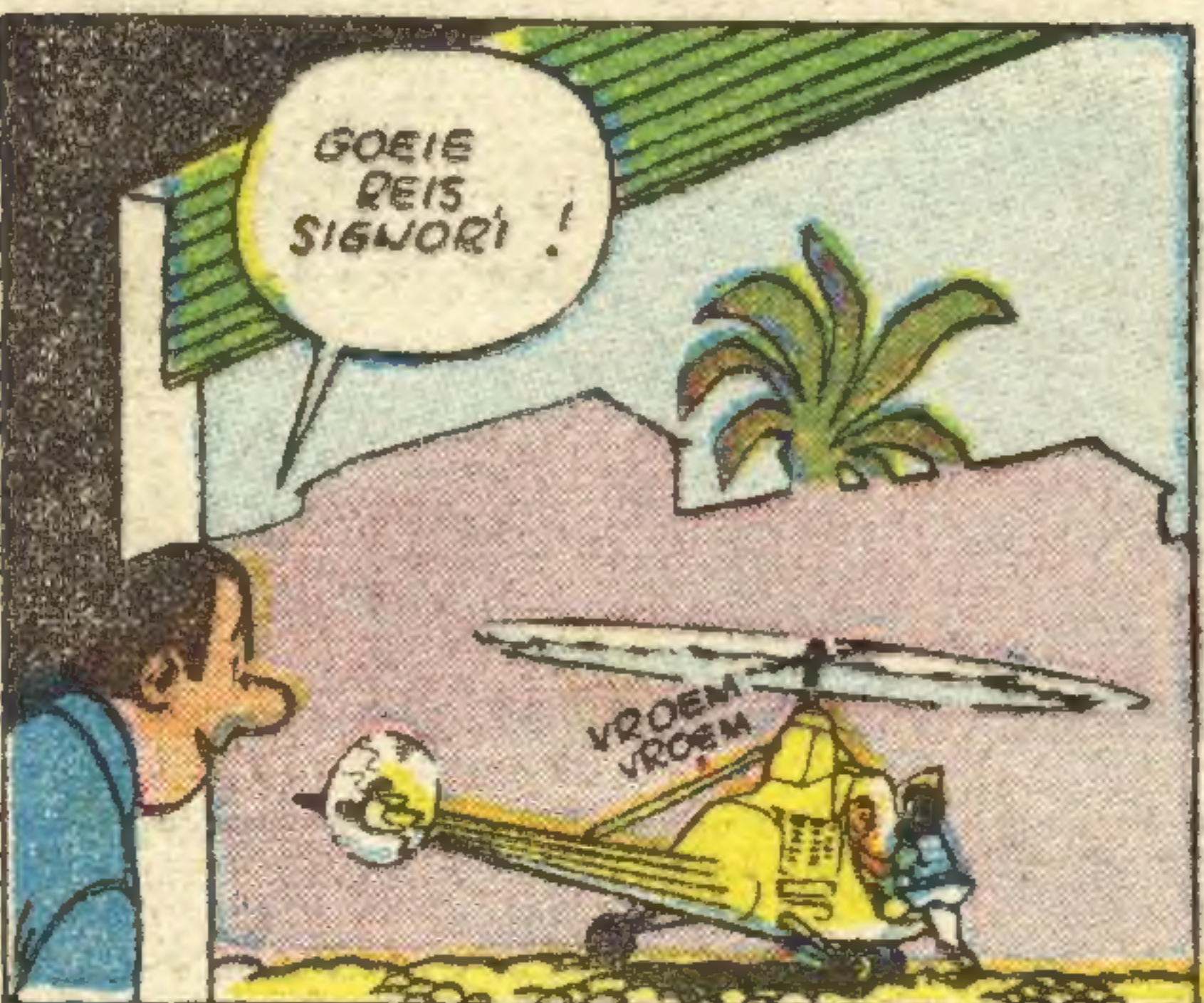
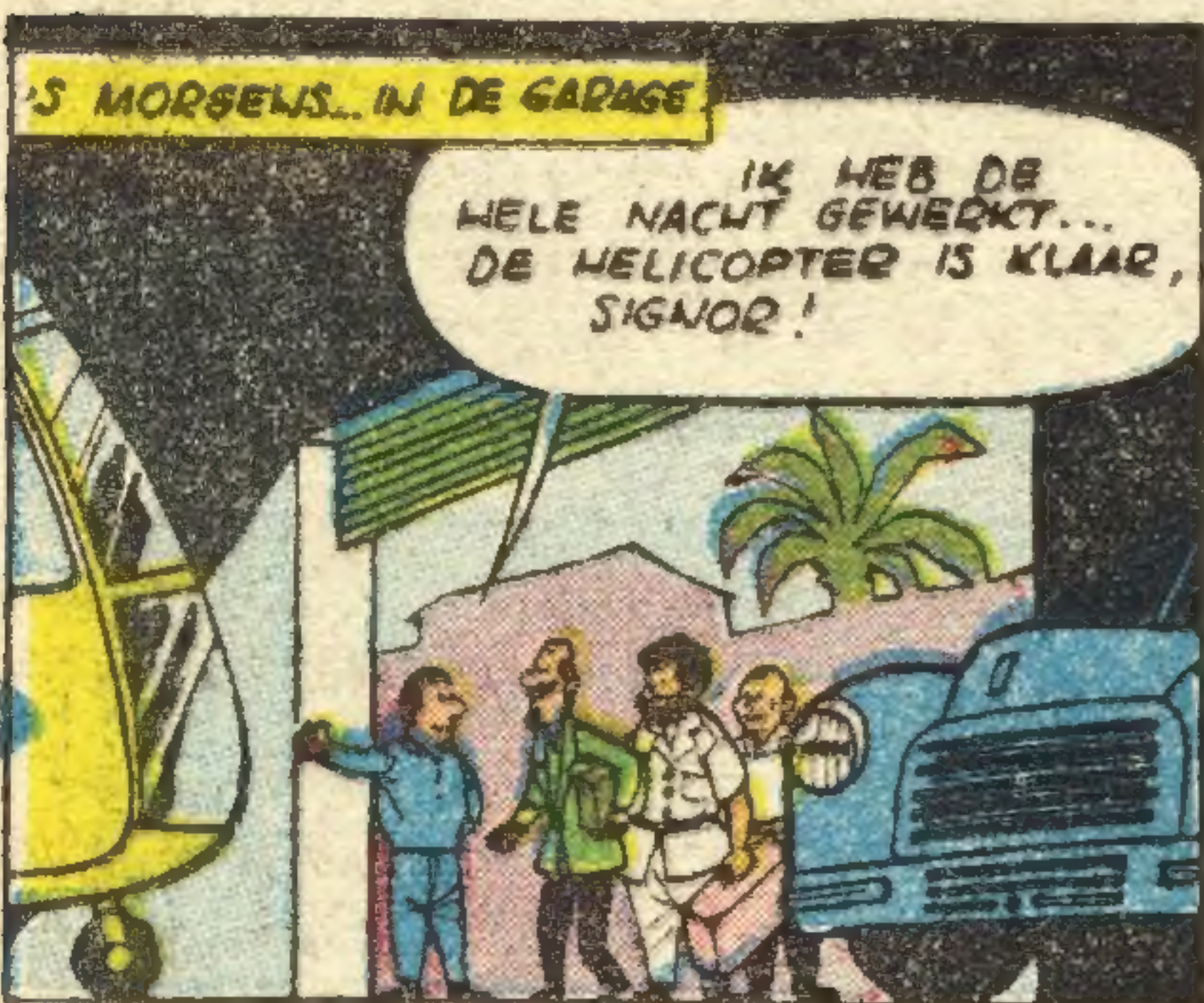
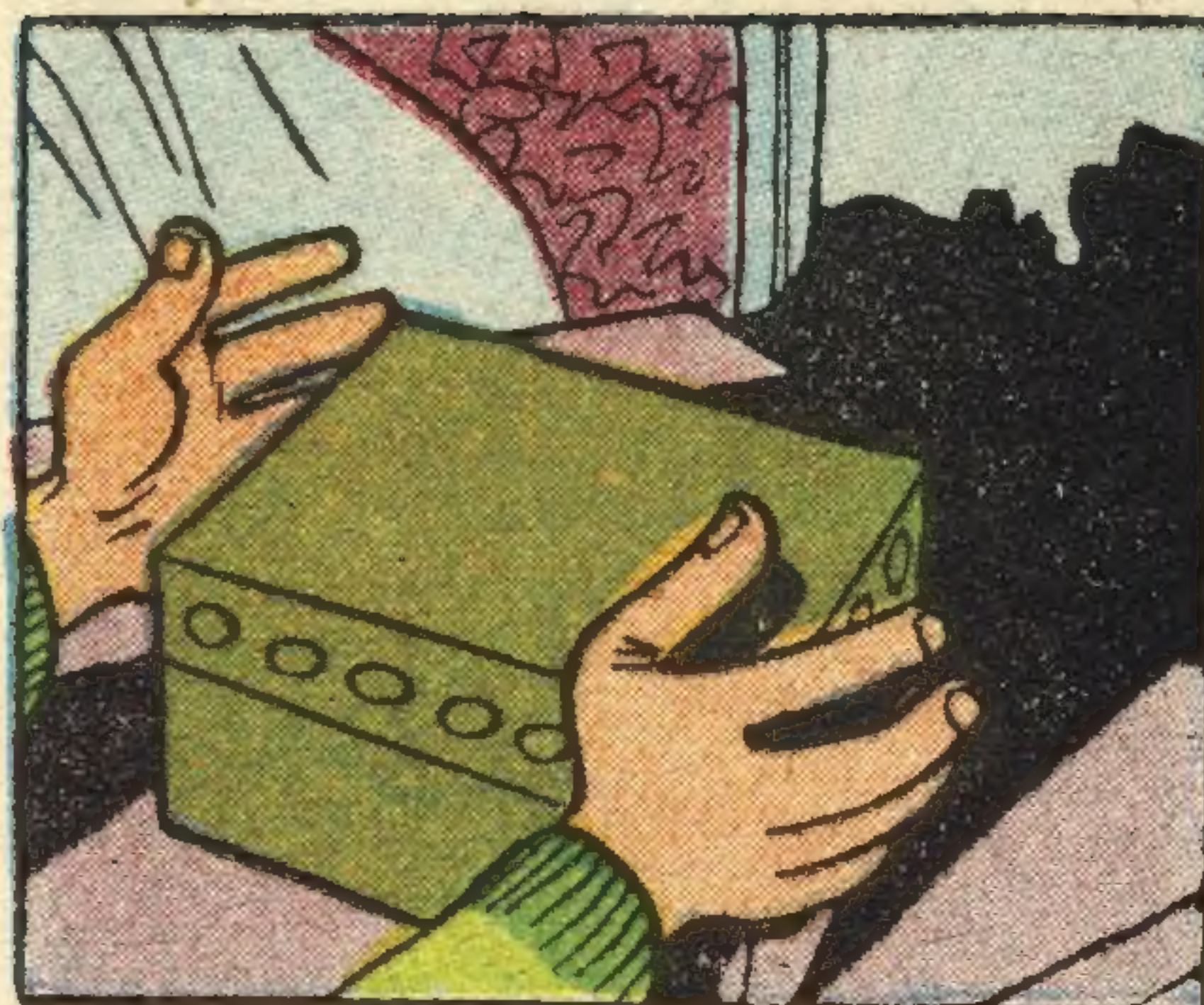

DE BAARD EN DE KALE DE SCHAT VAN ALARIK

DOOR WILL * TEKST VAN L. BERMARR

KORTE INHOUD

Onze helden staan op wacht voor Professor Bateriauw's slaapkamer. Aan zijn hoofdende ligt in een kistje de vermeerde schat van Alarik. Maar er glijdt een on-gure schaduw door het venster.

SNUFFELTJE VERTELT...

ZON, ZONNEN EN ZONNESTELSLS

Voor **ZWARTE BEER** uit **Sint-Gillis-Dendermonde**
en **BLAUWE SPERWER** uit **Antwerpen**.

Deze en nog zoveel andere rakkers bekogelen mij onophoudelijk met vragen over sterren, planeten, enz... Wat trekken de hemellichamen ons toch machtig aan! Wat smachten wij naar de eerste raket, die ons eindelijk naar die eilanden onzer dromen sturwen zal...

Ik kan onmogelijk al die vraagjes beantwoorden, maar tracht mijn best te doen. Wat is een ster, een zon, een planeet, een maan, een satelliet...?

Wij noemen de vaste hemellichamen «sterren» of «zonnen». Onze zon is er zo eentje. O, van heel bescheiden maat maar. Ja, één van de kleinste! Er staan onooglijke sterretjes aan de hemel, die duizenden en duizenden keren groter zijn dan onze geweldige zon.

In vroeger eeuwen meende men, dat die sterren zich niet verplaatsten. Zo kregen ze dus de naam van «vaste» sterren. Later werd vastgesteld, dat ook deze sterren hun beweging hebben. Rond deze zonnen of hoofdsternen cirkelen bijsterren of planeten.

Heeft elke ster haar «zonnestelsel»? Wie zal dat ooit met zekerheid kunnen bevestigen? Immers, van deze ver verwijderde sterren zien we enkel één stipje, de «zon» zelf. De kleinere planeten — als ze er zijn — kunnen door ons al niet meer waargenomen worden.

Als al die sterren hun groepen en troepen planeten hebben, is er dan geen gevaar voor botsing, gesteld dat elk van die planeten ook weer één of meer manen of satellieten hebben, die op hun beurt om de planeet draaien? Nee, hoor, de afstanden tussen die verschillende zonnestelsels zijn zo enorm, dat we gerust op beide oren kunnen slapen. De dichtstbijzijnde ster — Centaurus — is tweehonderd duizend maal de afstand van de aarde tot de zon van onze zon verwijderd. De poolster, die jullie wel zult kennen omdat ze prompt en altijd het Noorden aangeeft, eventjes twee miljoen maal de afstand van onze zon tot Centaurus... Van ontelbare vaste sterren zijn de afstanden zo ontzagwekkend ver, dat ze niet meer te berekenen zijn. Wisten jullie, dat het licht van sommige sterren — dat toch driehonderd duizend kilometer per seconde aflegt — slechts na duizenden jaren ons oog bereikt? Ons eigen zonnestelsel is slechts een nietig druppeltje in een onmetelijke oceaan.

Welke planeten nu hebben een damp-

kring? Om te beginnen onze aarde. Volgens Venus, die een zeer dichte dampkring heeft. Mars, Jupiter, onze grootste planeet, maar die nog vloeibaar is. Saturnus, op één na de grootste, met haar geheimzinnige ring (waarover aanstonds). Uranus is helemaal gasvormig, evenals Neptune. Hoe het intussen met Pluto staat, weet ik nog niet. Best mogelijk, dat ons zonnestelsel planeten heeft, die nog niet ontdekt werden. Die te ver afliggen om waargenomen te kunnen worden. Onze zon, die een der kleinste blijkt, is maar eventjes één miljoen driehonderd duizend maal groter dan onze aarde... En veel groter en zevenhonderd dertig maal zwaarder dan al haar planeten samen.

Die mysterieuze ring rond Saturnus nu. Hij schijnt te zijn samengesteld uit verschillende platte banden van angelijke dikte en breedte. Deze banden zijn uit fijne stofjes samengesteld en draaien met verschillende snelheden. Behalve die zonderlinge ringen bezit de nog vloeibare Saturnus minstens tien manen, waarvan één Mars zelfs in grootte overtreft! Saturnus is aan haar polen erg afgeplat omdat ze zeer snel — in tien uur — om haar as draait!

En om nu van Mars te vertellen: haar bloedrode kleur is altijd zichtbaar, hoor! Of er mensen wonen op de maan of op Mars? Niemand heeft met zijn kijker ooit één levend wezen ontmoet! En zeker geen mens! Hoe zou die daar — afstameling van onze Adam — beland zijn? Met een voorhistorische raket? Mars is heel goed met het blote oog waar te nemen. Deze planeet schittert als een ster van eerste grootte. Als wij planeten zien, lijken ze ons sterren. Je moet er al in opgeleid zijn om het verschil te weten.

Of er manen zijn met een dampkring? Mogelijk wel, maar zeker niet onze maan. Onze aarde — en ook de andere planeten — zijn nooit «zon» geweest, hoor. Wel waren ze eens gasvormig, later vloeibaar en eindelijk zijn ze vast geworden. Zo zal het alle hemellichamen vergaan. Zo zien de geleerden de uiteindelijke toekomst van het heelal: een ontelbare massa dode, duistere, ijskoude bollen... Gelukkig zal dat niets meer zijn voor ons!

Tot volgende week, hoor!

Met Robbedoes vooruit en voortaan!

Je trouwe,

SNUFFELTJE

Avontuur IN DE ANDES

door X. Snoeck
(23)

geïllustr. door Ref

KORTE INHOUD

Piet De Rijke, een lid van de Rode Vleugel, wordt het leven gered door Dr. Cucharro. Als wederdienst vraagt de dokter dat hij in het oerwoud een speciaal soort gras zou gaan plukken. Piet wordt met een valscherp boven het oerwoud neergelaten en door een troep Indianen gevangen. Hij weet echter te ontvluchten. Met enkele inlanders gaat hij op zoek naar de vader van Mariana. De Grote Baas en enkele mannen van de Rode Vleugel snellen Piet te hulp. Juanito, een halfbloed, geleid hen met enkele Indianen door het oerwoud. De Grote Baas redt Juanito het leven en de halfbloed geeft hem uit dank kostbare inlichtingen.

Daar achter lagen de Grote Baas en Henk op de bodem van het bootje. Zij trachtten een beetje schaduw te vinden en deden hun best om wat uit te rusten voor het weer hun beurt was om de riemen op te nemen. On-

danks hun moeheid en de uitputting van deze reis, die nooit een einde scheen te krijgen, zetten zij taai door.

Juanito, die op de achterste punt van de prauw zat, pagaaide ook. Hij bleek het meeste uithoudingsvermogen te hebben. Hij kende het klimaat in het Amazonegebied beter en verdroeg de vochtige warmte vrij goed. Hij kweet zich ijverig van zijn taak. Hij roeide en stuurde tegelijk.

Hij was het ook die het vaartuigje in de kalme wateren terugbracht. Hij ging de krachtige stroom uit de weg en schreeuwde zo nu en dan een waarschuwing, als een grote kaaiman, die men voor een drijvende boomstam aangezien zou hebben, zich geluidloos onder het wateroppervlak naar het vaartuig richtte.

Soms liet de gloeiende oever, die voortdurend door het water bespoeld werd, een dof gegrom horen en da-

verde een heel stuk aarde met bomen en al in de stroom.

Maar daar achter lag nog het ondoordringbare woud, waarin zelfs de brulapen gedurende de vochtigheid van de middag insliepen.

Dag na dag voeren zij over de Maranon, zij hielden bij ieder dorp halt en ondervroegen de inboorlingen.

— Hebben jullie een expeditie mannen gezien, die door Dr. Cucharro bewapend werden?

— Nee, niemand.

— Hebben jullie een blanke man en een blanke vrouw gezien, die de Maranon afvoeren?

— Nee, niemand. Wij hebben zelfs nooit over hen horen spreken.

— Hebben jullie nieuws over Dr. Leurant?

— Ja, dat wel. Hij is ginds in de verre gebieden, heel ver hier vandaan.

— Hoe ver?

— Dat is moeilijk te zeggen. Misschien twintig dagen lopen, misschien ook wel honderd...

Meer wisten de inboorlingen niet. Dr. Leurant was in het woud, dat was zeker, maar waar?...

Juanito onderhandelde met de stamhoofden en als deze de afgevaardigde van Dr. Cucharro in hem herkenden, gehoorzaamden zij. Maar toch, nu de expeditie nog slechts één prauw telde en de blanken zichtbaar uitgeput waren, met schitterende koortsachtige ogen, gehavende kleren en door het vocht dofgeworden wapens, werden zelfs de inboorlingen minder gedienschtig. Zij antwoordden uit de hoogte en Juanito moest zich twee keer ernstig boos maken en zich op de macht van Dr. Cucharro beroepen.

Daarna voeren zij weer verder. Ondanks hun uitputting pagaaiden zij door. Hun vermoeidheid telde niet mee.

De Grote Baas en Karel hadden erop aangedrongen om in het eerste het beste dorp prauwvoerders te zoeken, maar Juanito had zijn hoofd geschud:

— U hebt niets meer om hen te belonen, geen spiegeltjes, geen kralen, geen stof. Zij zullen met ons meegaan, als ik over dokter Cucharro spreek, maar na de eerste nacht, zullen zij op de vlucht slaan en alle wapens en andere uitrustingsstukken meenemen om zichzelf te betalen...

De Grote Baas had toegegeven, dat Juanito wijs gesproken had.

Intussen werd de halfbloed hoe verder zij de Maranon opkwamen, steeds oplettender en ook steeds zenuwachtiger.

— Als zij werkelijk de Curcu verlaten hebben op het ogenblik, dat u meent, moeten wij ze vandaag of morgen terugvinden. Zij kunnen vertraging gehad hebben, maar wij zijn in de streek aangekomen, waar wij hen zouden moeten ontmoeten. Mis-

schien morgen, in het dorp van de Tsantayuba's.

En de volgende morgen had hij plotseling een blijde uitroep geslaakt.

— Hanteer de riemen vlugger, jongens. Daar is het dorp van de Tsantayuba's!

Het was een belangrijke nederzetting, een van de weinige in het Amazonegebied. Een twintigtal planken keten lagen tegen de heuvelhelling, die het woud achteruit gedrongen had. Kinderen en vrouwen wemelden tussen de keten en verderop ontdekten zij de krijgers, die rond het vuur zaten te roken. De chica werd rondgegeven, terwijl de mannen hun pijlen zaten te scherpen.

Met een paar schelle kreten werd de verschijning van de prauw ontvangen en de bemanning zag heel de bevolking van de nederzetting de heuvel afrennen, de vrouwen opgewonden babbelend, de kinderen uitgelaten van plezier. De mannen stonden ernstig, maar toch nieuwsgierig op en kwamen op hun beurt langzaam naar de oever.

De vier leden van de Rode Vleugel namen ieder een riem en de prauw schoot pijlsnel naar de kleine baai, die er als natuurlijke haven dienst deed.

Zij legden vlug en handig aan.

Zelfs op de Maranon, zelfs in de verstikkende hitte van het oerwoud, is men op zijn eer gesteld. De Rode Vleugel wilde de inlanders laten zien, dat zij ook in staat was om onberispelijk te roeien en een prauw te voeren.

Twintig handen grepen naar de platte rand van het bootje, vijftig handen maakten zich meester van de bagage en temidden van een opgewonden, geestdriftige haag inboorlingen, stegen de leden van de Rode Vleugel naar de voornaamste keet, waar de notabelen hen opwachtten.

Juanito hield intussen toch een wakend oogje op de bagage. Eindelijk waren zij binnen en na de gebruikelijke begroeting werden de vragen weer gesteld.

Het gezicht van Juanito vertoonde ineens verwondering en ongerustheid.

— Wat zeggen zij? vroeg de Grote Baas.

— Zij zeggen, dat zij de blanke man en het meisje niet gezien hebben, maar dat de bende van dokter Cucharro bij hen aangekomen is, om het meisje en de man gevangen te nemen. Zij moeten hen echter voorbijgevaaren zijn op de Maranon.

— Dat betekent dus, dat de mannen van Cucharro zich tussen ons en Piet De Rijke bevinden?

— Ja.

— Dat is een lelijk geval.

Buiten werd weer geschreeuwd, terwijl de schalen chica in de hut rondgingen.

— Ik kan dat brouwsel niet drinken, bromde Jan.

— Drink het, of ik draai je nek om, beval de Grote Baas. Wij mogen onze gastheren vooral niet bededigen.

Jan deed zijn ogen dicht en zette dapper zijn mond aan de schaal.

Buiten werd het rumoer heviger.

— Luister eens! Wij hebben opzien verwekt, geloof ik.

Juanito voelde zich niet op zijn gemak. Hij stond op en mompelde:

— Ik zal eens gaan kijken, wat er gaande is.

Hij schoof de dierenhuid opzij, die als deur diende en trad naar buiten.

Nu zij geen tolk meer hadden, konden de twee groepen, de Rode Vleugel aan de ene kant en de inboorlingen aan de andere kant, niets meer doen dan glimlachjes wisselen. Zij reikten elkaar de chicaschaal toe, legden hun armen om elkaars schouders en knikten vriendschappelijk.

Karel klopte vriendelijk op de rug van een der mannen, wat deze met zo'n harde klap tussen zijn twee schouders beantwoordde, dat Karel bijna omviel.

Toen werden er plotseling opdrachten gegeven door een hese stem. De leren lap voor de deur werd opzij geschoven en Juanito trad weer binnen. Zijn gezichtstrekken waren nu streng en wreed.

— Daar zijn ze, zei hij. Ik heb ze alle vier meegebracht. Nu zijn ze van u...

De jongens van de Rode Vleugel keken verbaasd op. De Grote Baas liet zijn handen tot zijn ceintuur afzakken. Maar drie tot aan de tanden bewapende reuzen van kerels traden op hun beurt in de grote keet van Tsantayuba en bevalen:

— Handen omhoog, of wij schieten!

— Wat een gemeen serpent, siste Jan langzaam van ingehoude woede, terwijl hij zijn armen ophief en Juanito fixeerde, die hen met een glimp van triomf in zijn ogen aankeek.

De ander haalde zijn schouders op en antwoordde niet.

Voortgedreven door de gewapende mannen, gingen de Grote Baas, Jan, Karel en Henk de hut uit en weldra bevonden zij zich op een open plaats midden in het dorp. Het schouwspel was totaal veranderd. Een twintigtal prauwen lagen in de baai. Zij waren bemand met flink uitgeruste halfbloeden en breedgeschouderde Peruanen, die in een soort militaire uniform gestoken waren.

Allen waren zij tot aan de tanden bewapend met repeteergeweren, revolvers, granaten, enz. Zij vormden een halve kring en bedreigden heel het dorp. Zij gehoorzaamden op de fluitsignalen van een grote, brede kerel, die er gevaarlijk uitzag.

Dichterbij bevond zich een zware, brede man voor wie Juanito glimlachend een buiging maakte.

— Ik durf om alles te wedden, dat dit de beruchte Capataz van dokter Cucharro is.

— Wat een wrede kop heeft die kerel! Hij zou veel bekijks hebben in een dierentuin.

— Die Juanito was dus toch niet te vertrouwen. Wij zijn er lelijk ingelopen.

De Grote Baas hield Juanito intussen scherp in de gaten. Geen gebaar van de jongen of Capataz ontgingen hem.

Tenslotte schudde hij zijn hoofd en mompelde:

— Ik weet niet of wij hem eigenlijk wel beschuldigen moeten...

— In ieder geval staan wij er wel slecht voor. Zij hebben een compleet leger op de been gebracht om ons en Piet de Rijke gevangen te nemen.

— Dat is tenminste een troost. Als zij zich hier bevinden, zijn zij in ieder geval niet dood.

— Of zij zijn al om zeep gebracht.

Karel staarde naar de groenachtige golven van de Maranon, die langs de zoom van het woud stroomde. Hij keek naar de reusachtige Urubu, die in de lucht steeg. Hij zei tegen zichzelf, dat dit misschien een van de laatste dagen van zijn leven was. Daarom wilde hij nog zoveel mogelijk van de laatste uren profiteren en hij bewonderde de zon en de helderheid boven de hoge bomen van de oever.

Plotseling stelde Capataz hem een vraag:

— Waar is de plaats, waar jullie elkaar wilden ontmoeten?

De Grote Baas keek hem vanuit de hoogte aan en verroerde niet.

De halfbloed deed een paar stappen vooruit en stelde zijn vraag opnieuw, deze keer woedend.

(Wordt vervolgd)

Wie weet het?

(Oplossingen van bladz. 5.)

SPEL Nr. 1

VOORBEELD: Door met behulp van een slang de melk uit vat Nr. 2 in vat Nr. 5 over te gieten.

SPEL Nr. 2

De 3 schakels van ketting 1 losmaken (3×2 eieren = 6), en ze inlassen tussen schakel 2 en 3 (1×2 eieren = 2), de schakels 2 en 3 (1×2 eieren = 2), de schakels 3 en 4 (1×2 eieren = 2), en de schakels 4 en 5 (1×2 eieren = 2) totaal $6 + 2 + 2 + 2 = 12$ eieren.

SPEL Nr. 3

De volgende punten met een lijn verbinden: 1-4-3-9-12-11-10-2-17-16-18-15-13-8-5-7-14-19-20-6 en 1.

SPEL Nr. 4

Er zijn 8 blokken met 3 zichtbare zijden.
Er zijn 12 blokken met 2 zichtbare zijden.
Er zijn 6 blokken met 1 zichtbare zijde.

HUP ROBBEDOES

Bij mijn artikeltjes over basket-bal heb ik maar weinig gezegd over het materiaal; wat er komt kijken. Zo erg is dat niet. Dat is immers een probleem voor de clubleiding. En jullie zijn heus nog te jong om voorzitter, secretaris of penningmeester te spelen! Tegen dat jullie daar oud en wijs genoeg voor zijn, is heel de in-

**ER KOMT
MEER KUKEN**
DOOR FRANK

richting misschien weer veranderd. Waarom er ons dan nu druk om maken?...

Maar er is iets anders: nieuwe regels betreffende de sterkte van de ploeg en het vervangen van spelers. Laten we het daar even over hebben. Daar gaan we...

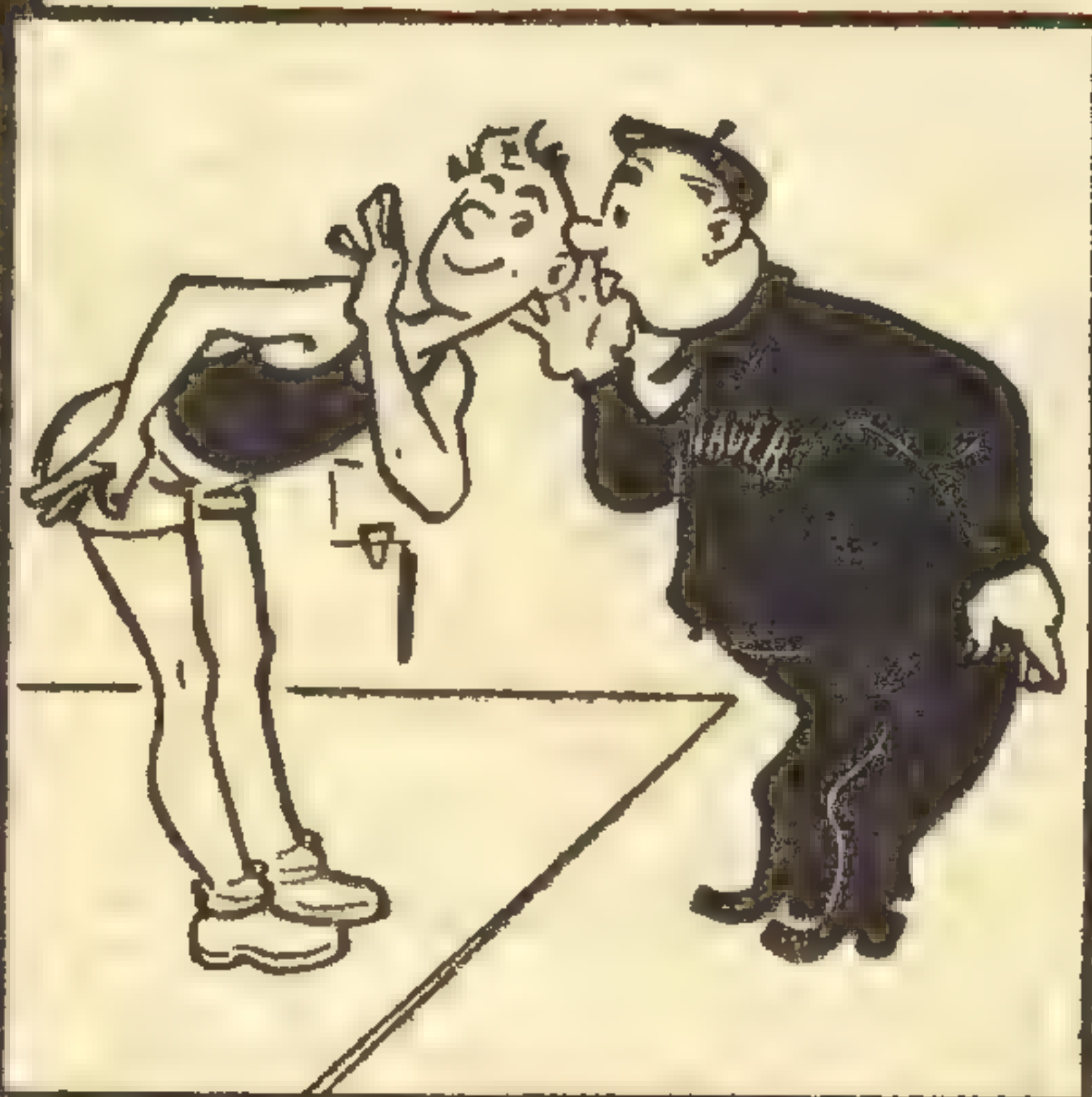
Het aantal spelers van een basketploeg blijft: 5 spelers en 7 plaatsvervangers. Bij competitiewedstrijden mag echter de toernooiformule worden toegepast en zo zijn er dus ook 9 plaatsvervangers inplaats van 7 toegelaten.

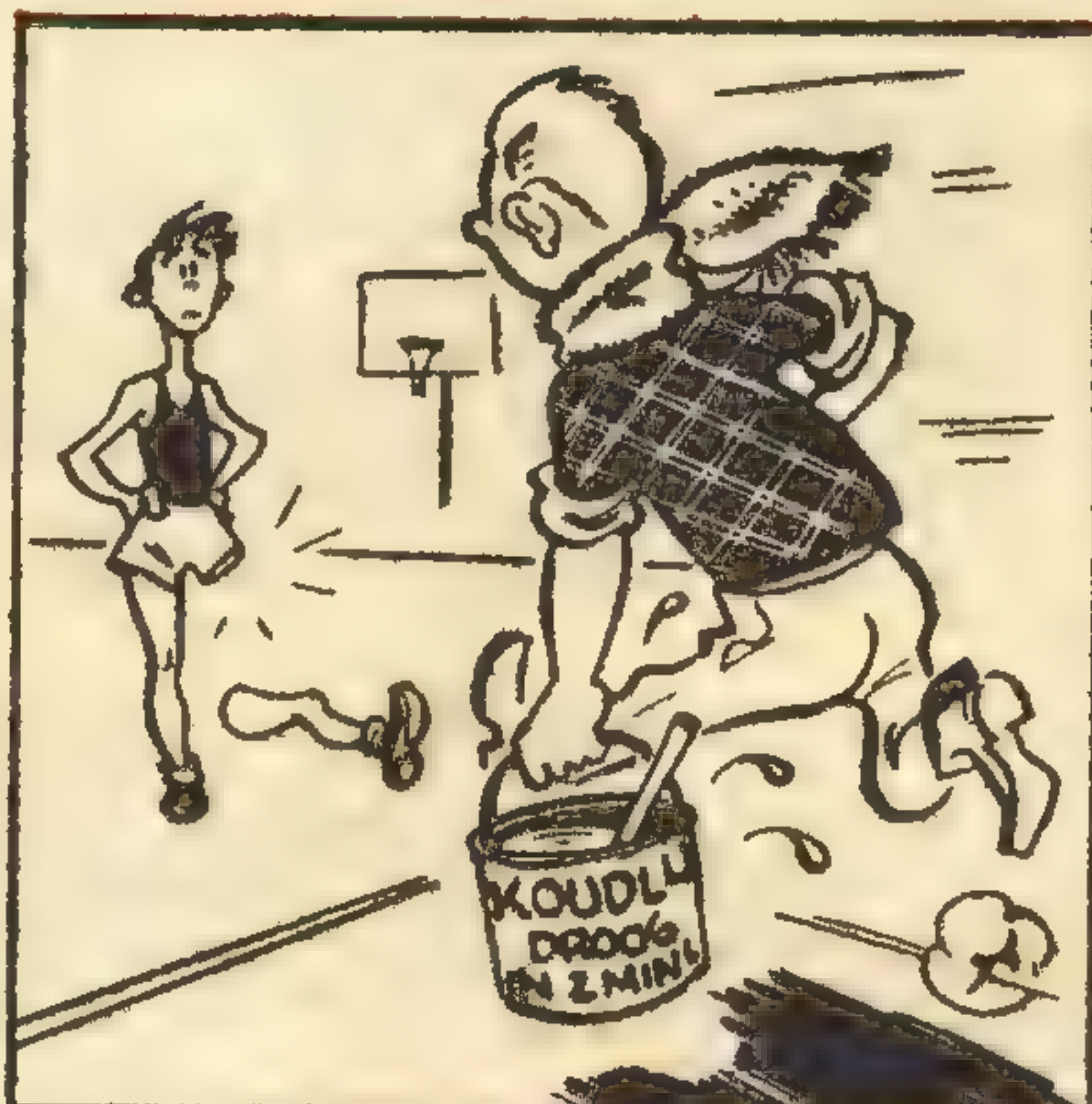
Het gebruik wil, dat een ploeg wordt aangevoerd door een manager of trainer. Het reglement zei er maar weinig over. Nu is hij een officieus personage, mits hij zich voor de wedstrijd als zodanig kenbaar maakt. Dan staat ook hij op de spelerslijst.

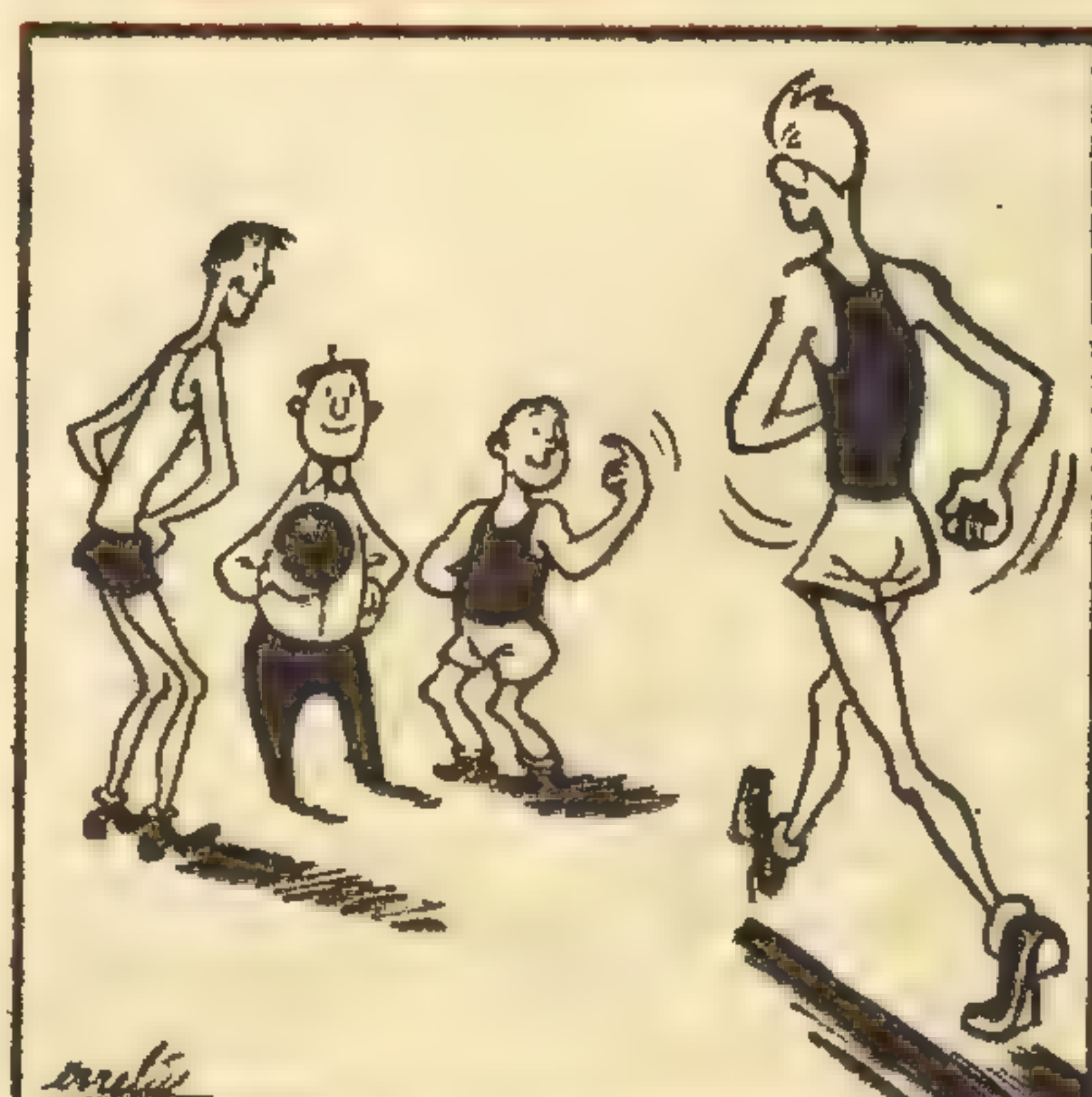
De manager mag naar willekeur zijn spelers verwisselen. Binnen het raam van het reglement natuurlijk! De aanvoerder van de ploeg mag ook als manager optreden, maar moet dan een plaatsvervanger aanwijzen voor het geval, dat hij het terrein afmoet...

De trainer mag bij « dood tij » zijn spelers aanwijzingen geven omtrent tactiek, verwisselen van spelers, enz. Dat gebeurt dan aan weerskanten van de lijn. De trainer mag niet op het speelveld en de speler er niet af!

Als 'n speler gewond raakt, krijgt hij twee minuten. Daarna mag hij niet meer meespelen en dient dan vervangen. Zijn plaatsvervanger is de aangewezen man voor de vrije worp(en), die uit dit oponthoud voortvloeien.

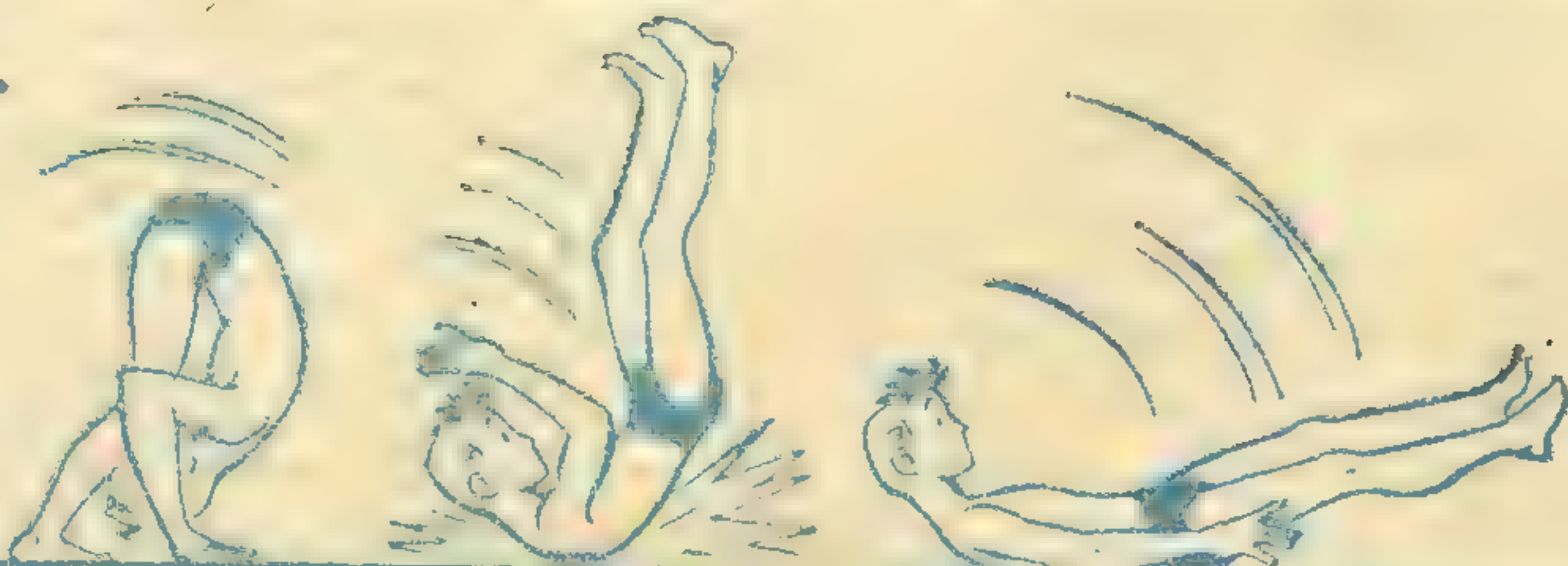

Vervanging van een speler is slechts mogelijk na stopzetten van de tijdmeting, dus niet na gemaakt doelpunt. Bij een opgooi tussen twee spelers mag de opgeroepen speler NIET vervangen worden.

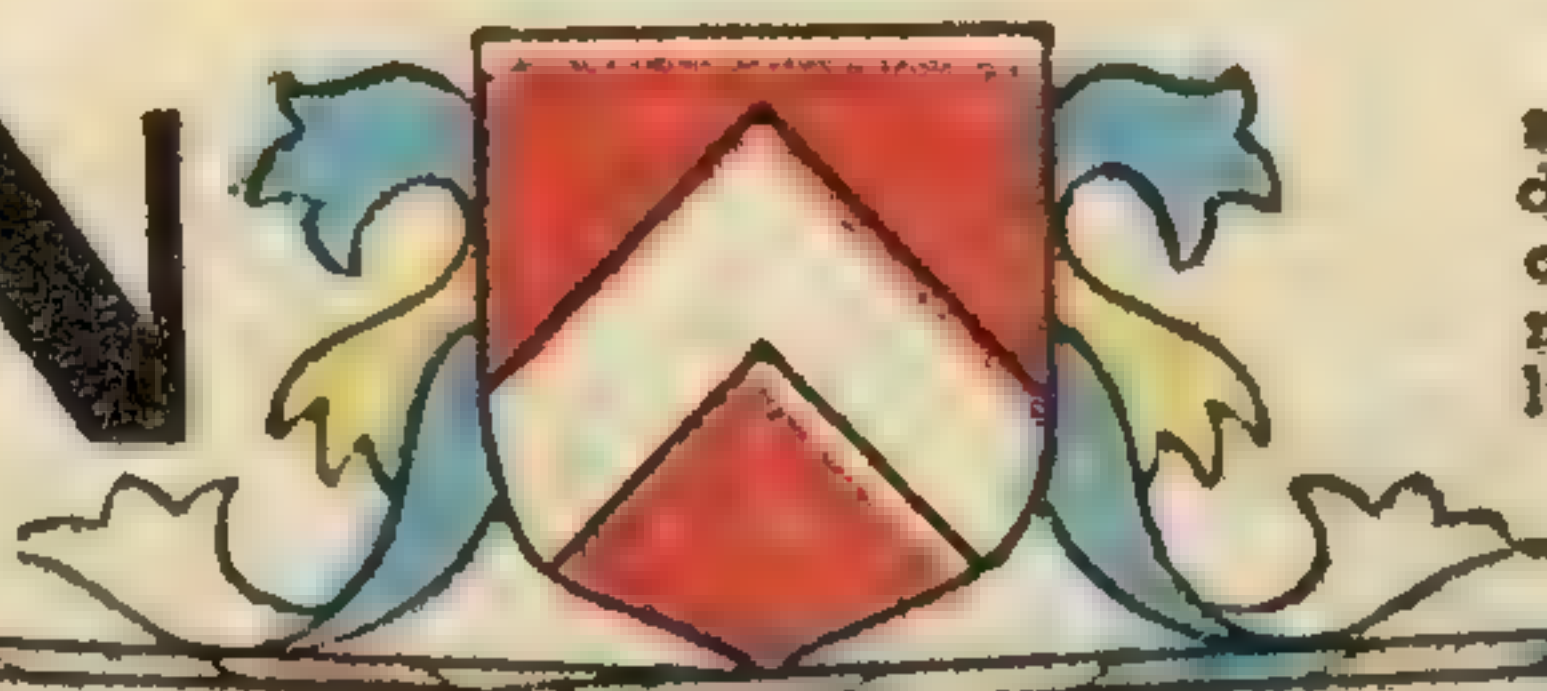
FRANK.

WIJ BEGINNEN DE DAG...

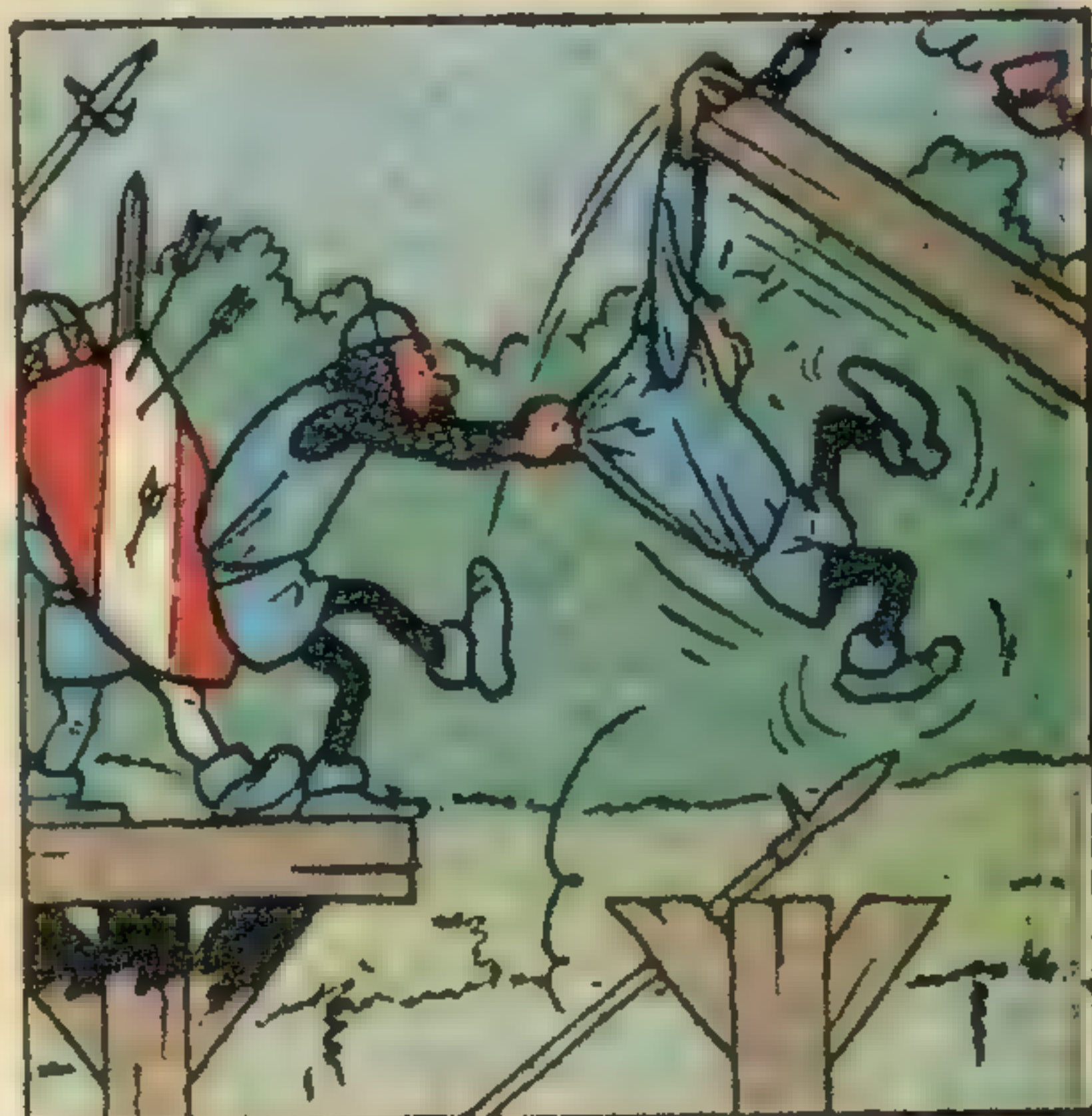
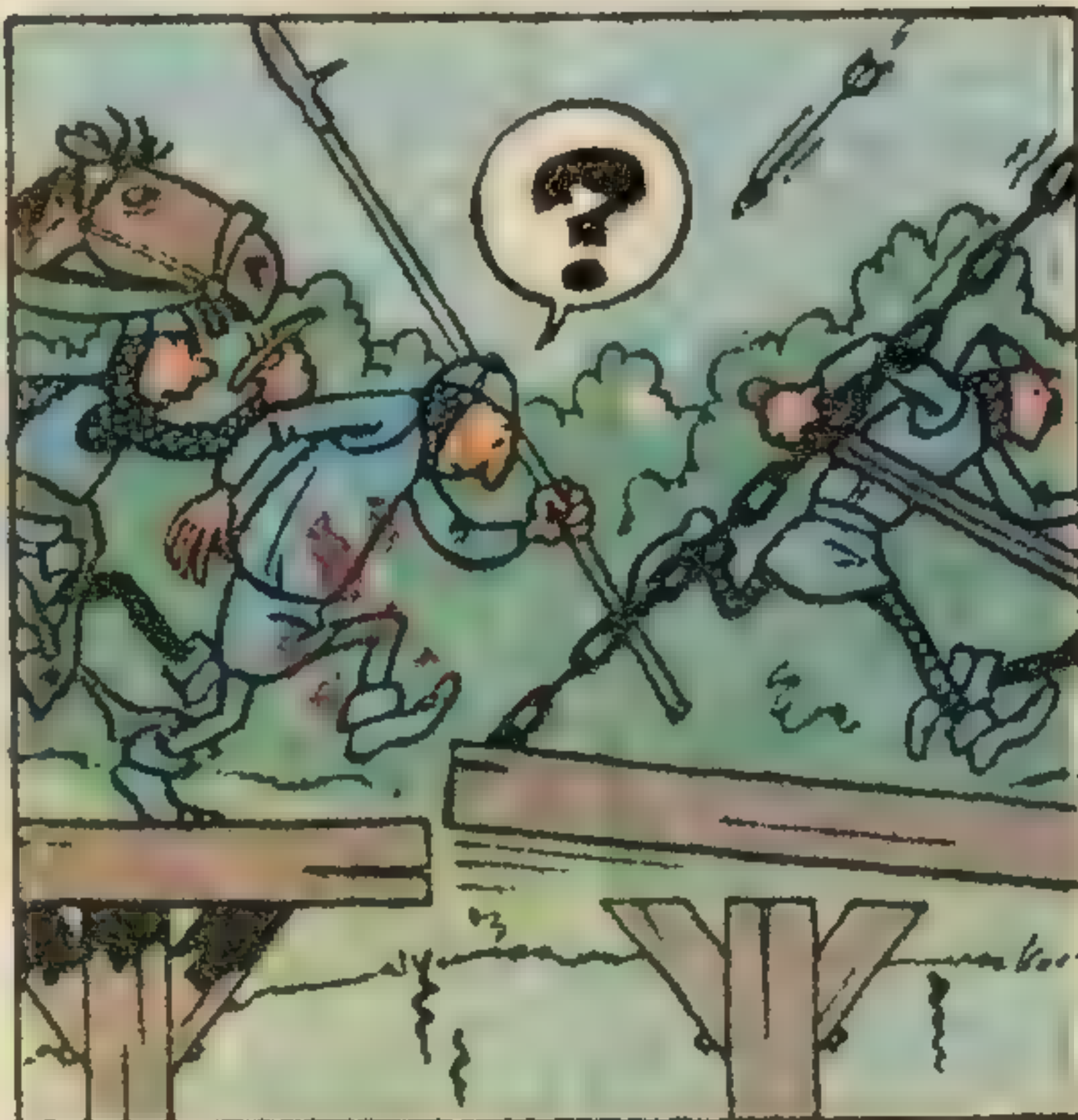
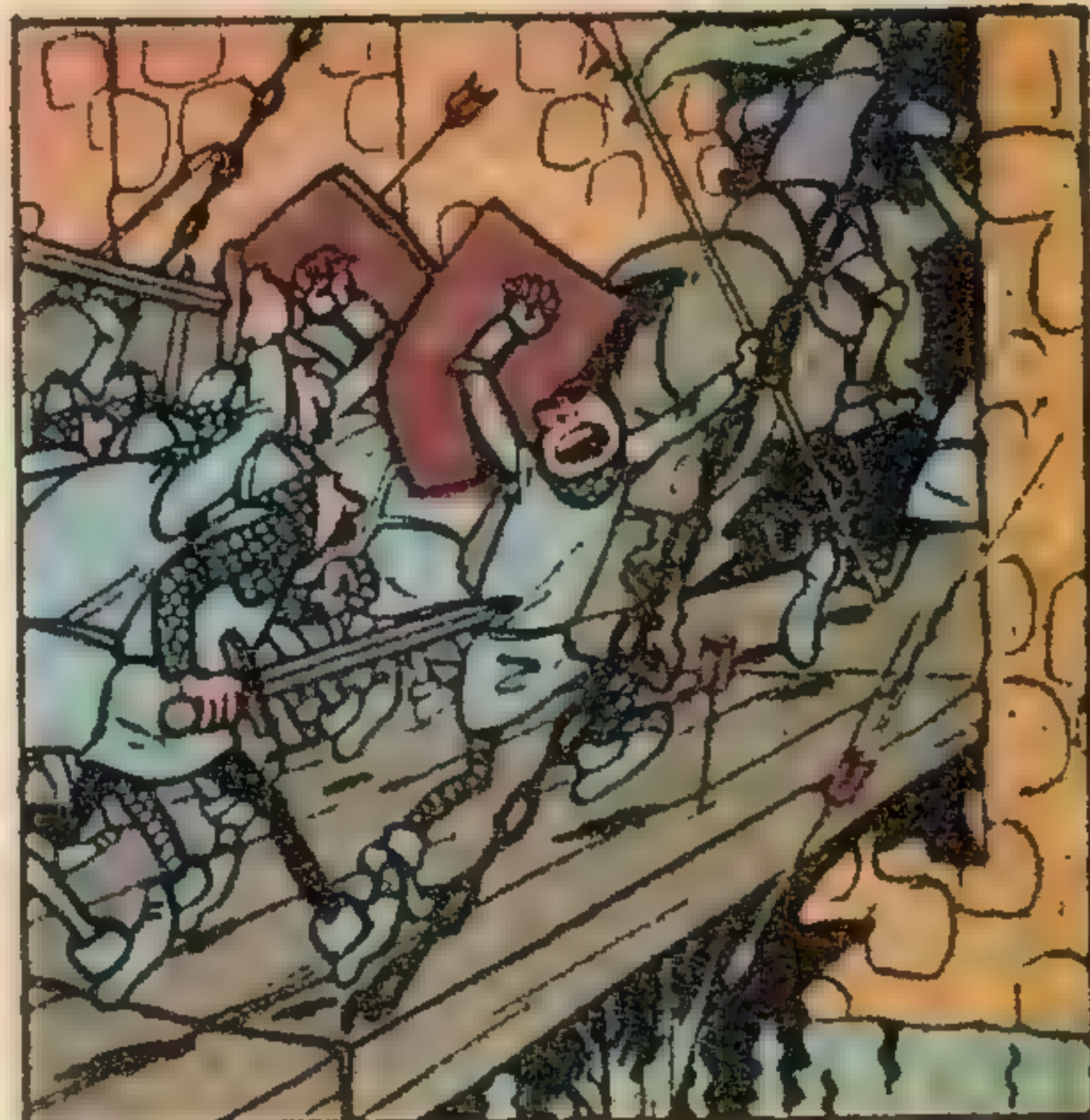
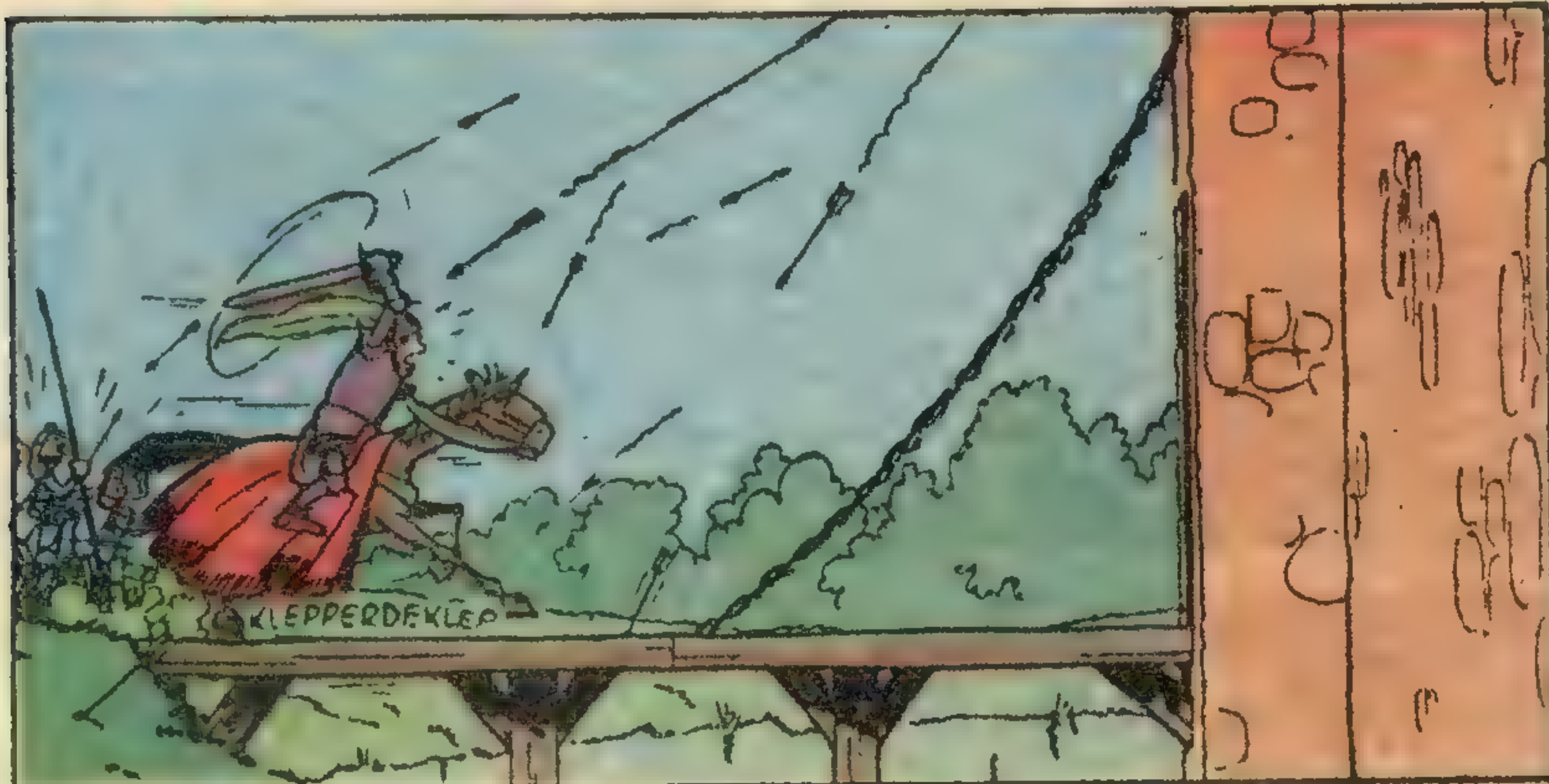
Vallen kennen we al. Nu nog sterker: we gaan kopje duikelen! Proberen we het liever eerst op een matras of zoiets. Handen en voeten op de grond, hoofd naar beneden en daar gaan we. Fraai is anders! Mijn benen volgen gestrekt en... daar lig ik op mijn rug.

JOHAN

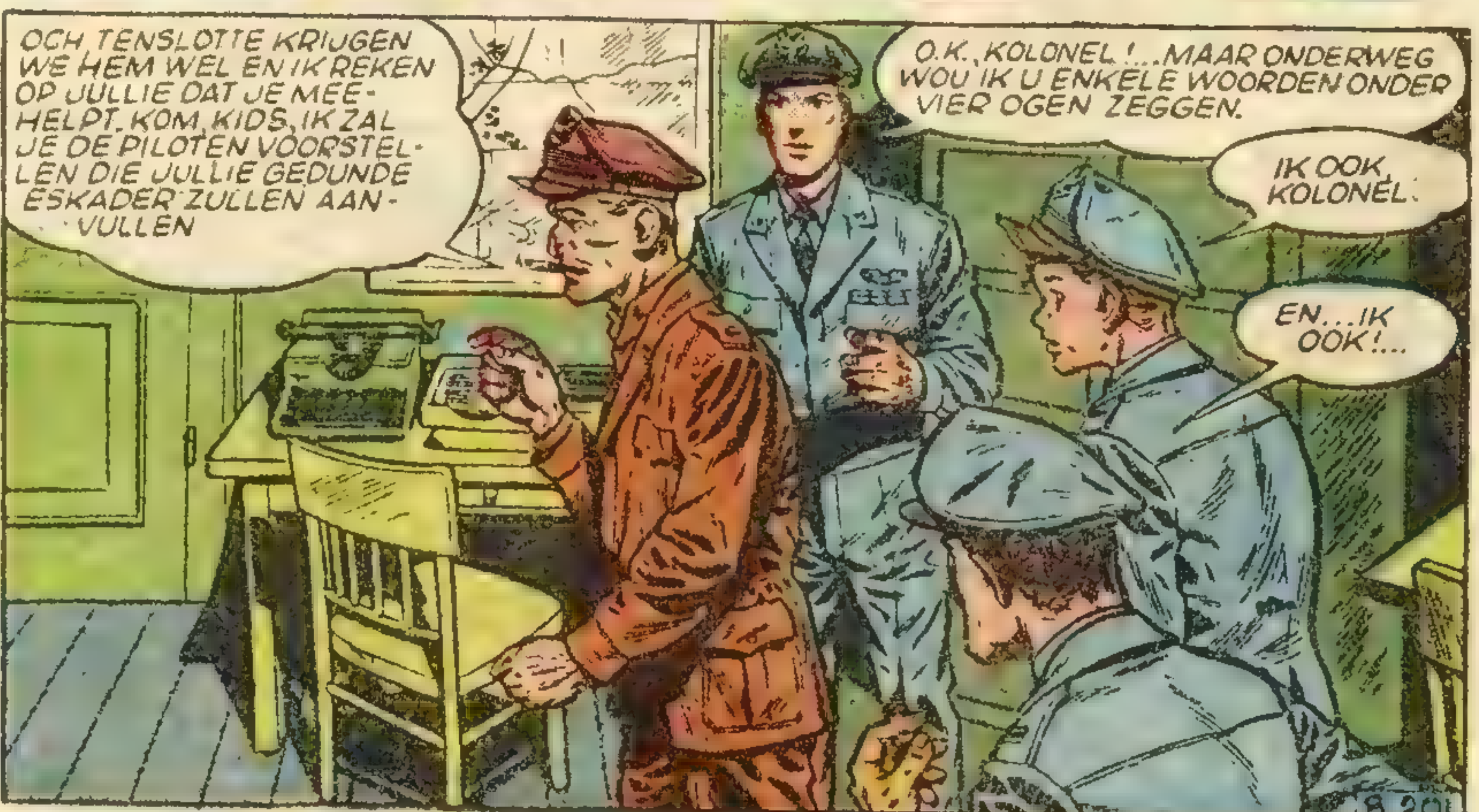
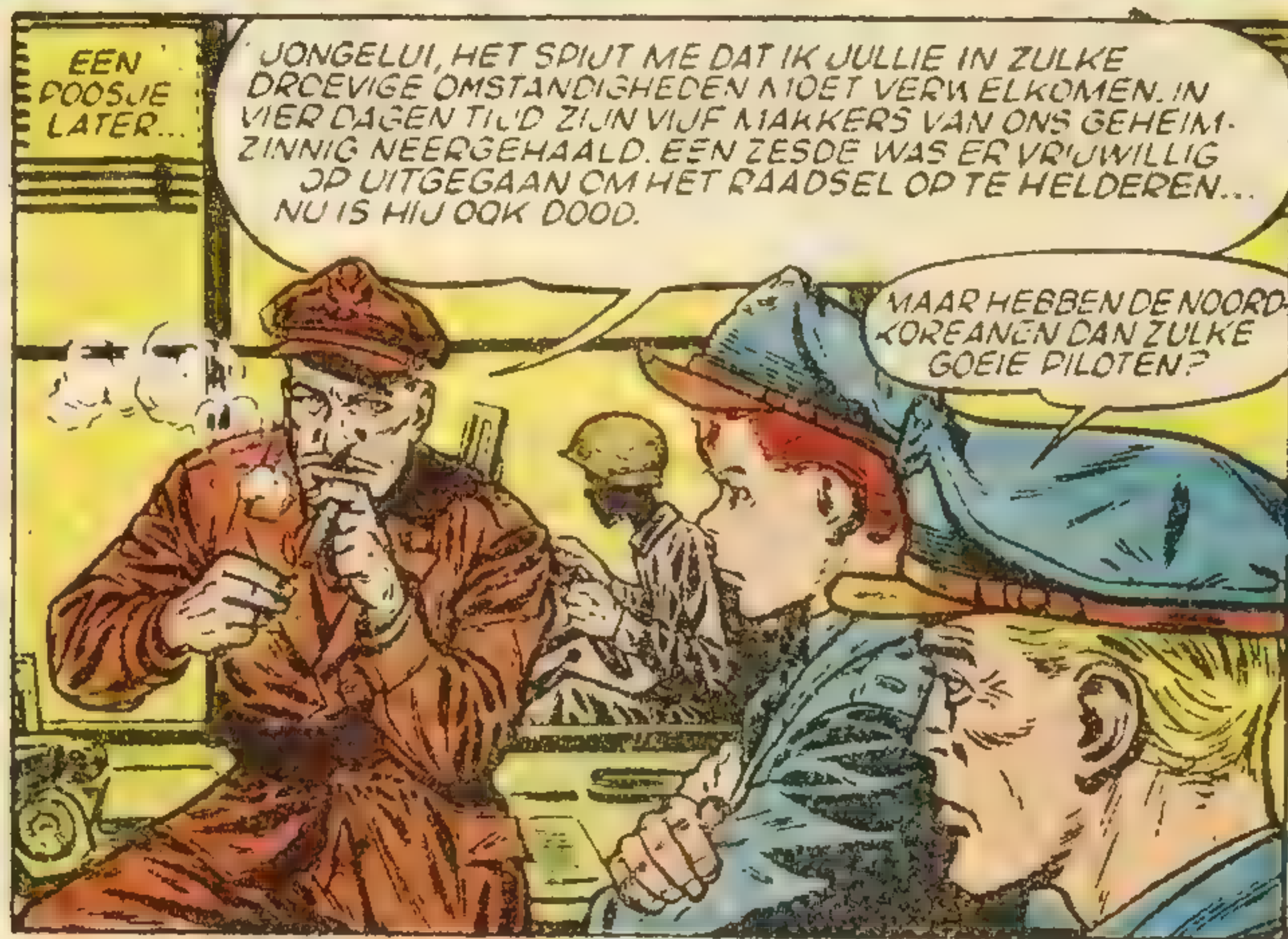
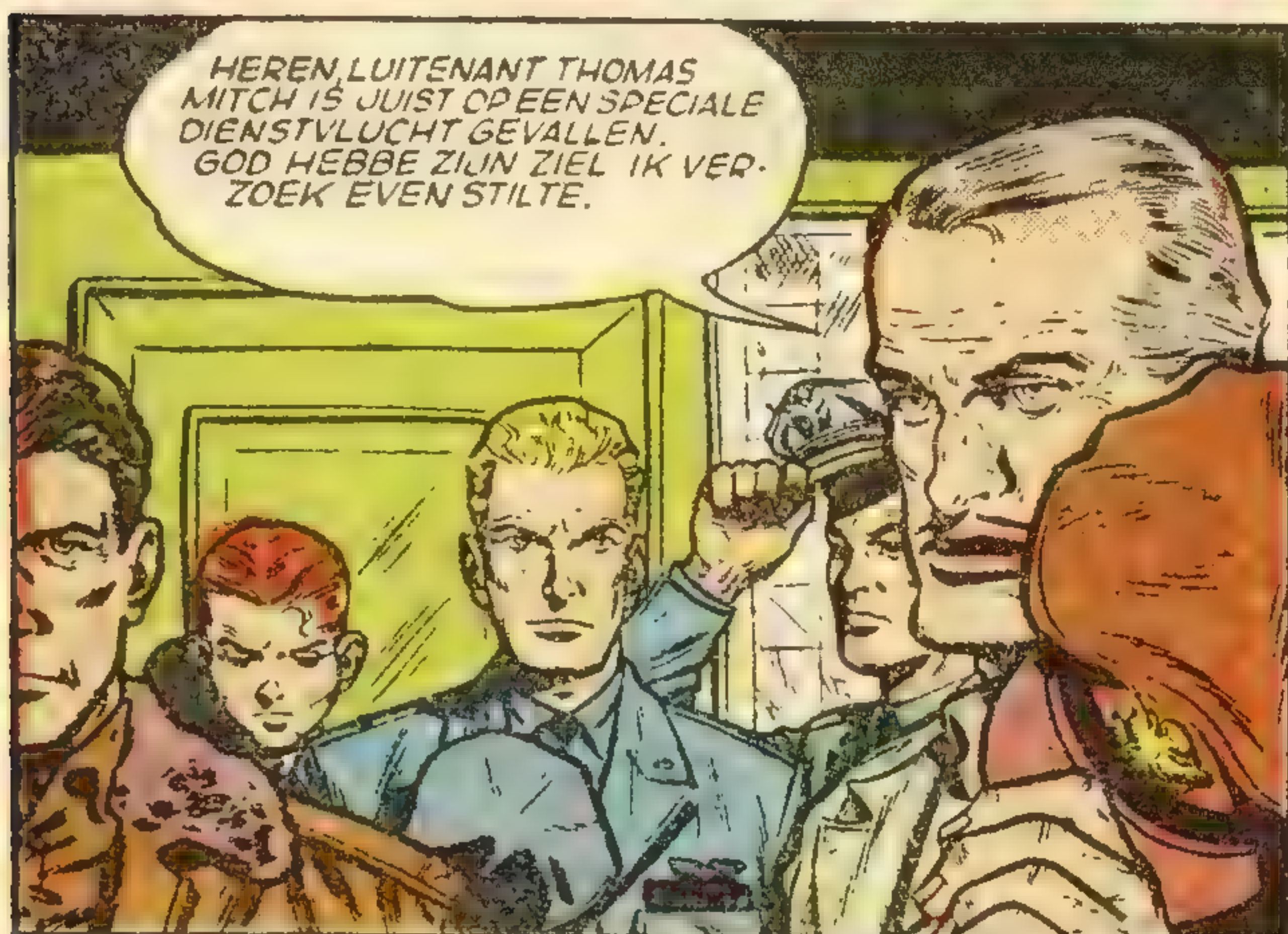

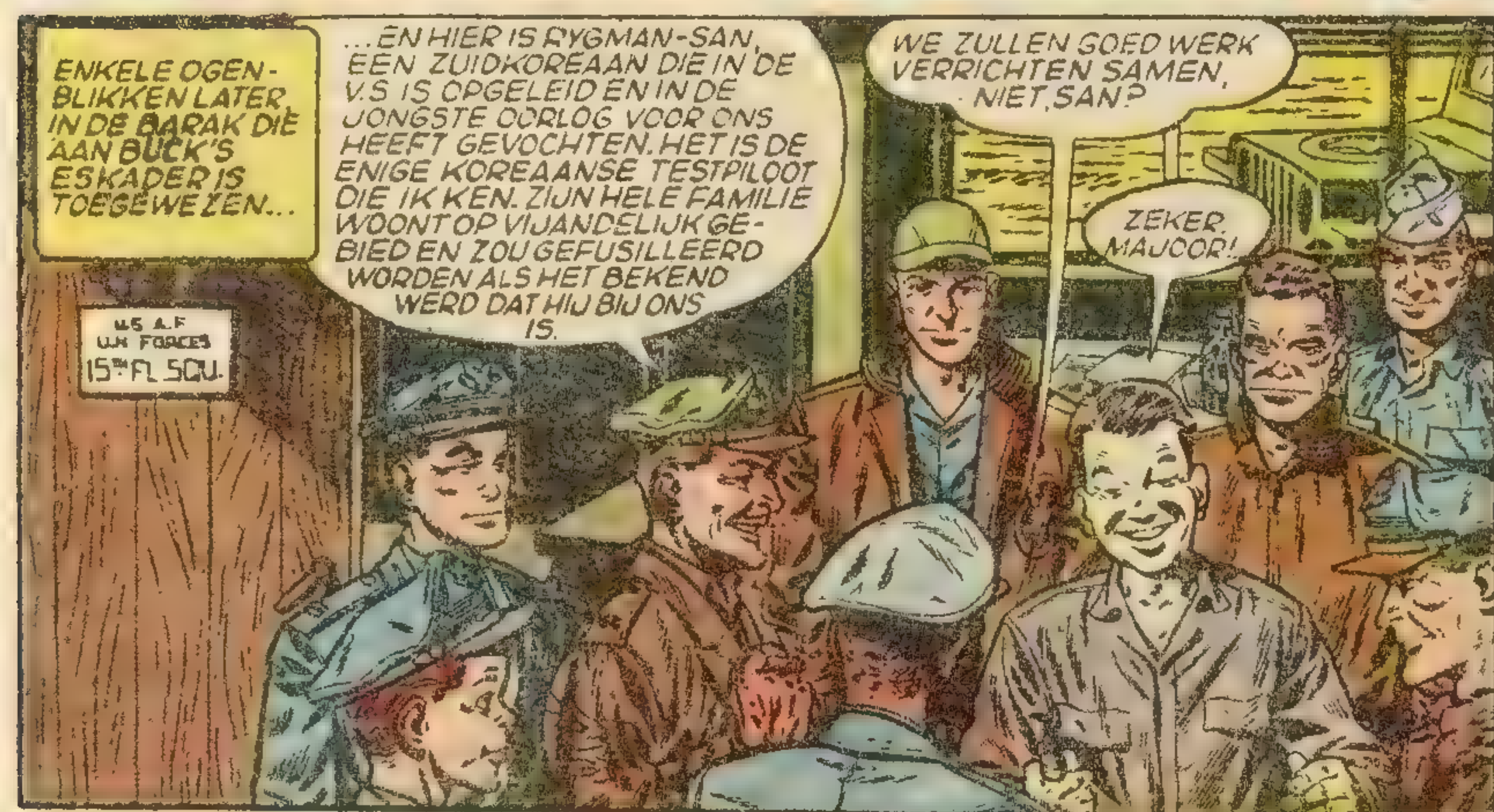
De ophaalbrug van 's Konings slot zakt neer. Basenau, de ridder van de droevige figuur, komt aangestormd aan het hoofd van zijn troepen. Zal Johan's krijgslist volledig slagen?

BUCK DANNY

IN KOREA

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

- Art. 1: Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
- Art. 2: Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
- Art. 3: Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden: «Eigen werk», wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven: «Naverteld».
- Art. 4: Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
- Art. 5: Een goede raad: Kweek geen te dikke knollen.
- Art. 6: Tekenknoletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
- Art. 7: Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje!

De achterhoede der Bataven
Ziet ge hier het veld opdraven.

Hiermee is de strijd gestreden en eindigt de internationale knollenwedstrijd met een verdiende overwinning der Vlaamse Leeuwen. Had Snuffel ongelijk, toen hij voorspelde, dat juist de beide achterhoeden de beslissing zouden brengen? Tot het allerlaatste moment heeft Nederland er zowaar een tikje gunstiger voorgestaan, juist door het succes van hun voorhoede! Vorige week echter liepen de Vlamingen fornidabel uit en haalden ze een voorsprong, die — zoals nu blijkt — de kampende «Bataven» niet meer vermochten te neutraliseren. Hoe ze hun best ook deden, ze brengen het ditmaal niet verder dan een driedubbele zes. Zéér verdienstelijk, maar... precies te weinig om de overwinning in de wacht te slepen.

Elgenlijk hebben onze Nederlandse rakkers en rakkeresjes de nederlaag ook een beetje aan zichzelf te wijten. Waarom stelde een kracht als b.v. Zwarte Panter, hoofd van de «Meteoorflits» in Nederland, zich nadrukkelijk buiten de wedstrijd? Precies uit een hier afgedrukt knolletje kan ieder onbevooroordeeld betuttelaar opmaken, dat onze Joop schrijven kan en dus zijn kleuren met meer succes zou verdedigd hebben dan andere deelnemers uit Nederland, van wie er een in zijn plaats gekozen moest worden!

Laat ons niet nakaarten over deze wedstrijd. Hij werd met animo en vooral fair gespeeld en ook hier hebben de besten gewonnen. Een woord van dank aan alle deelnemers in Noord en Zuid en bijzonder aan degene, die het initiatief nam tot deze spannende kamp: MARS uit Oostende.

Als Nederlands linksback treedt op QUINT ONDAATJE uit Utrecht met een wel gevoelig onderwerp, dat hij (of zij?) niet voldoende heeft uitgebuit. Van stemming is dit knolletje goed!

POPJE OP VUILNISBELT

Daar ligt — vies tussen allerlei vieze rommel — op 'het stort' van onze gemeentebelt een onooglijk popje. Hoelang ligt het er al? Niemand, die het me zeggen kan. Het is een gummipopje, waarvan de kleuren door zon en regen al verbleekt zijn. Ik schop er tegen en trap erop.

— Mama!... Mama!...

Bulkspreken kan het ding dus nog!

GEHEIME BOODSCHAP

H4C6—R036H9X 264R6M—4 6Z3CH1—254
N747—N74R 79360SX4N 7R34XN124 R0XRG
H03S8413N 74N4XN8—X 7SCH9PX4 RZ92H4
M4XNP9KJ48 RAN54NH48+9 CH6+—X R72
—92S1—R354K 4XRM9XR54 26+—R76 14R19
N34N7—XR H9R3N5.

— Mama!... Mama!...

— 18 —

Van welk kindje was dit eens het blijde beris? Wat zal het geknuffeld en gestreeld zijn! Het werd gekoesterd en mocht zeker mee naar bed!

Tot het op een goede dag verloren raakte en via de straat op het stort terecht kwam. Hete tranen zullen er toen geschreid zijn. Of... werd het afgedankt toen «mooler» speelgoed het verdrong?

Ach, wat weet ikzelf nog van mijn eerste popje!

QUINT ONDAATJE
uit Utrecht.

Als rechtsback zowaar een rakkeresje. En helemaal uit Groningen: CORNELIA N. van de Pelzerweg! Het is tevens haar éérste bijdrage, een versknolletje. Zelf bedacht, zoals Cornelia er fier onder zet. Welkom en ziehier je probeersel.

MEILIJDJE

Als 't maantje schijnt door de bomen
Dan komt de bloemenfee!
Wat hebben wij dan samen pret!
Hoezee! Hoezee! Hoezee!

En dansen wij dan hand in hand:
De bloemenfee, die is in 't land!
Dan gaan wij o zo laat naar bed,
Hoezee! Hoezee! Hoezee!

Als de vogeltjes dan sluiten
Dat klinkt dan o zo fijn.
Ja, dan is er de bloemenfee,
Hoezee! Hoezee! Hoezee!

CORNELIA N.
uit Groningen.

Als doelverdediger een zelfportret van DE RATTENVANGER van HANDEL, die een wonderlijk muzikaal bedrijf heel verdienstelijk in beeld brengt! Een blazerijtje en een dazerijtje...

Er is gelukkig nog wat plaats voor de stortvloed van andere knollen, waarvan de beste nog een beurt krijgen. Ingekort planten we bovengenoemde knol van ZWARTE PANTER uit Koog a-d Zaan. Waarom Snuf-

Proeve van zelfportret door DE RATTENVAN-
GER uit Handel (Ned.).

DENK NA EN... VUL IN:

HORIZONTALAAL

- 1: Stad in prov. Luik (bronwater). — 2: Stroom in Italië.
— 3: Vader. — Indische vogel, die gemakkelijk leert praten.
— 4: Op enige plaats. — 5: Hoog lederen schoeisel. — 6: Dergelijks. — 7: Vul in KHT.
— 8: Driedubbele klinker. — 9: Verkorte meisjesnaam. — Chinese naam voor Boeddha.
— 10: In nomine Dei (trik). — Voorzetsel. — 11: Telwoord. — 12: Zelfstandig beweeglijk deel van mens of dier. — 13: Muzieknoot.

VERTIKAAL

- 1: Roeipotige zwemvogel met lange snavel en krop om vis in te bewaren. — 2: Ruilhandel. — 3: Havenstad in Italië. — Komt van de kip. — 4: Min of meer hellende strook grond langs wegen en dijken. — Bedrijfskapitaal. — 5: Tafeldienaar (meerv.). N. O. I. — Zich verdringende menigte. — 6: Niet lange tijdsruimte. — 7: Muzieknoot.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

- Horizontaal. — 1: Pal. — 2: La. — 3: Gram, Pul. — 4: Re, Al, Ik. — 5: Oir, Ork. — 6: We, Dage. — 7: Pi, Neger. — 8: Nis, El. — 9: Al.

- Vertikaal. — 1: Groep. — 2: Prei, In. — 3: Rd, Ie. — 4: Alma, Ons. — 5: La, Loge. — 6: Regel. — 7: Luik, El. — 8: Lk, Er.

1 2 3 4 5 6 7

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13

fel die « verzen » van Daeketh uit Roese-
lare plantte? Om hem van de dwalingen
zijns weegs te bekeren, Joop! En daarmee
heeft Snuf succes geboekt.

LIFTEN

— Dat is me toch wat!... zucht een dikke
jongen van zestien. Alles voor elkaar: tent,
primus, rugzakken, in één woord alles en...

— ...En de dag voor het vertrek zakt me-
neer door het frame van zijn fiets!... vult
een lange jongen met somersproeten en
vlammend rood haar de zin aan.

Ja, dat was een slag voor Jan en Piet.
Een heel jaar hadden ze gespaard om er
met de fiets op uit te kunnen trekken en
nu was Jan door zijn frame gezakt. Mis-
moedig zaten beide vrienden te kijken. Tot
Piet ineens opsprong.

— Ik weet het, brulde hij. Daar denk ik
aan dat boek « Met een kwartje heel Ne-
derland rond » of zoiets...

— Dat zoiets zijn dan zeker honderd gul-
den, lacht Jan eerder groen.

— Welnee, kerel! Die lui in dat boek
hadden ook geen fietsen. Weet je, wat die
deden? Die gingen liften en deden aan
auto-stop!

De volgende morgen om acht uur stonden
beide vrienden al met pak en zak aan de
grote verkeersweg naar Utrecht. Talloze au-
to's snorden hen voorbij. Sommige schenen
wel te willen stoppen. Maar als de chauff-
eur dan al die bagage zag, gaf hij weer
gas en mompelde zoiets van « aasgieren ».

Tot in de verte een grote vrachtwagen
aankwam. Ook die minderde op hun dui-
men vaart. De chauffeur had blijkbaar geen
hoge dunk van « lifters », want hij liet een
straal tabakssap op de schoenen van Jan
neer! Toch werd dat hun geluk, want een
zwarte Sedan was ook gedwongen te stop-
pen. De jongens (als aasgieren!) erop af.

— Meerijden, meneer?...

— Stap maar in, zegt de grijze, tamelijk
vriendelijke meneer.

Weldra gaat het met een flinke vaart naar
Utrecht. De reis is eentonig, zodat de jon-
gens blij zijn, als de heer de radio aanzet.
Hawaiïaanse muziek vult de ruimte. Plotse-
ling breekt de muziek echter af. « Hier is
een extra-politiebericht... Een zwarte auto,
metk Sedan, kenteken GZ 3... 4... Deze wa-
gen werd in de nacht van... Dit mee te de-
len aan de commissaris van politie te Am-
sterdam... Met een ruk draait de heer de
radio uit.

— Ze krijgen me niet, mompelt hij.

Verbaasd staren de jongens elkaar aan.
Dit is een zwarte Sedan en wat zei die me-
neer?...

Plots remt de wagen, maar onmiddellijk
daarop geeft de bestuurder weer gas. In een
flits zien Jan en Piet een rij auto's een wit-
en-rood gestreepte balk dwars over de weg
en politieagenten...

— Ik zal erdoor, schreeuwde de grijze
heer.

Dan slaat de motor af en in een minimum
van tijd is de wagen door een hele groep
agenten omringd. De meneer en de jongens
worden in een politiewagen gezet — protes-
ten baten niet — en naar het hoofdbureau
gereden. Daar wordt alles duidelijk. De grij-
ze heer blijkt niemand anders te zijn dan
Petrus O., de beruchte autodief!

— Een ding snap ik niet, zegt Piet. Waar-
om mochten wij met hem meerijden?...

— Wel, zo leek het geheel onschuldiger,
lachte de commissaris.

— Een ding snap ik wel, zegt Jan. Nooit
ga ik nog liften... met een zwarte Sedan!

ZWARTE PANTER, hoofd van de « Me-
teoorflits » in Nederland te Koog a/d Zaan.

Van de P. K.-knollen krijgt **COCHISE**
32.628 uit Turnhout een eervolle vermelding
en ziet **JOHAN 33.286** uit Antwerpen zijn
knol geplant. Proficiat, Willem!

P. K. GEEFT ZWEMLES

Piet Kwabbernoot gaf aan enkele Robbe-
doersridders zwemles. Een hunner moest
doen of hij verdronk en een ander zou hem
dan redden. De zogenaamde drenkeling
stapte in het water en even later klonk
het: « Help! Help!... »

— Ik zal dat redden even voordoen, riep
Kwabber en hij dook op zijn beurt. Even
later zag men van onze dierbare Kwabber
niets meer dan kringen en blaasjes. Secon-
den verliepen, maar geen redder kwam op-
dagen. Toen dook de « drenkeling » maar en
kwam met een hoestende en proestende
Kwabber boven!

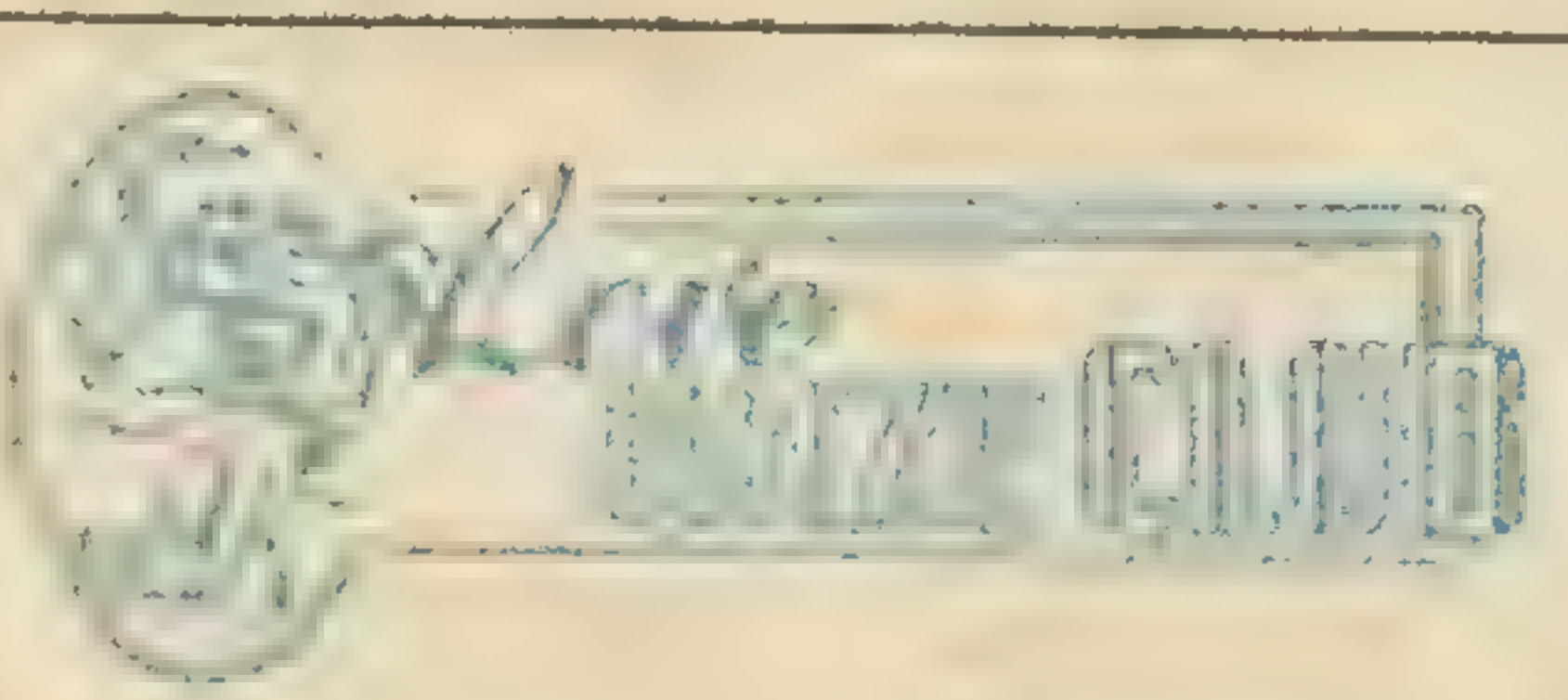
— Nee, hijde Piet. Zwemles geef ik van
mijn leven niet meer.

JOHAN 33.286 uit Antwerpen.

Eervolle vermeldingen zijn er voor **LEN-
TEZONNETJE** uit Buggenhout voor haar
opstel- en een versknolletje, dat sterk aan
Alice Nahon herinnert. Voor het vers « De
Eenzame » van **DINGAAN** uit Beveren-Roe-
selare, die weer de goede kant opgaat. Voor
de (milde) kritieknol van **BOEKENWURM**
uit Neeroeteren, die meent dat **DE WITTE**
KRAAI uit Wenduine wat achterdochtig is.
Het gaat vooral om de tekst, die onder de
tekenknol staat « De Witte Kraai uit Wen-
duine blijft van zich af ». Inderdaad heeft
Martin zich eens niet al te vleidend uitgela-
ten over cowboy-verhalen en Pimpampou-
letje bracht in hetzelfde nummer kritiek uit
op een cowboy-verhaal van de Kraai. In de
grond zijn beide (geachte) opponenten het
eens! Ze knolden beiden om dergelijke
cowboy-histories... belachelijk te maken!
Ook **DE WITTE KRAAI** zelf pleegt opbouw-
wende kritiek betreffende tekenknollen...
Laat ons liever de strijdbijl begraven. Dan
hoofdt ook Martin zich niet meer met de
oorlogskleuren te beschrijven, zoals hij het
zo kleurrijk zegt. Eervolle vermelding te-
kenknollen, Romain, en beste uitslag met al
die operaties. Pas 14 jaar, al 7 jaar ziek en
toch er de moed inhouden, dat is de echte
Robbedoesgeest. Groeten van Snuffel aan
Stanis en alle sana-vrienden. P. K. is er met
je « vers » vandoor. Hij leert het van bui-
ten.

Eervolle vermelding tekenknollen: **TAR-
BOTT 32.914** uit Aarschot. Liefst **NEGEN**
stuks, die alle van talent getuigen, maar...
een tikje te slordig zijn uitgewerkt en daar-
door niet te planten, Ivo. Beperk je tot één
en je zult eens zien! **BODUOGNAT 33.179**
uit Ekeren voor veel eigen en nageknold
werk. **SURCOUF** uit Blankenberge, die zijn
schip de « Confiance » tekende, en **SPER-
WER** uit Snaaskerke. Je papier vloeit uit,
Jacques!

Daar komt Sjarel ons uit de knollentuin
jagen als was hij de Engel der Wrake en
ons tuintje het paradijs... Mocht hij zijn zin
doen, hij zou er tabak planten, heus! Een
moede engel met zijn bruingerookt gebit, dat
al even vals is als de parel op de das van
P. K.! Maar ik mag niet uit de school klap-
pen. Happige groeten van Sjarel, parelge
van Piet en echte als diens sprietjes van
jullie opperplanter **SNUFFEL**.

EENSGEZINDHEID VOOR ALLES

Al ooit gehoord van Robbedoesridders, die
vijandig tegenover elkaar staan?... Dat kun-
nen we ons nauwelijks voorstellen. En toch
is het mogelijk. Gelukkig gebeurt het slechts
heel zelden.

De leider van een bloeiende plaatselijke
club schrijft me deze week over zo'n geval.
Zijn club telt zeventien leden, die het alle-
maal best met elkaar kunnen vinden. Nu is
er een andere raker uit dezelfde gemeente,
die eveneens een plaatselijke club wil stich-
ten en nu probeert om leden van de eerste
club weg te kapen. Nu vraagt de leider me
om het oprichten van de tweede club te
verbieden.

Kijk, dat kan ik niet. Ik ben ervan over-
tuigd, dat de clubleider dat zal kunnen be-

grijpen en het met mij eens zal zijn. De
grote Robbedoesclub is een vereniging van
ridders en rakeresjes, die beloofd hebben
de erewet te onderhouden. Verder laat Rob-
bedoes hen zoveel mogelijk vrij. Alle ini-
tiatieven zijn toegelaten. Er zijn dan ook
allerlei plaatselijke Robbedoesclubs, allemaal
met hun eigen bedrijvigheid. Verschillende
leden hebben ook een verschillend karakter
en misschien ook verschillende liefhebber-
ijtes. Als er nu in een gemeente een
fietsclub gesticht wordt, dan wil dat nog
niet zeggen, dat alle Robbedoesridders van
die gemeente tot die club moeten toetreden.
Anderen voelen misschien meer voor voet-
ballen, of voor toneel, enz. Die hebben zeker
het recht om hun eigen plaatselijke club
te stichten. Maar die twee clubs mogen
absoluut niet vijandig tegenover elkaar
staan. Integendeel, ze moeten samenwerken
en alleen ridderlijke wedijver toelaten. Hier
moeten de leiders tonen, dat ze werkelijk
geboren leiders zijn. Als ze bezielde zijn
met de waarachtige Robbedoesgeest, als ze
de nodige tact hebben om alle wrijvingen
te vermijden en het ruime begrip voor el-
kaar te bevorderen, zal het bestaan van
twee clubs in een gemeente alleen maar de
twee clubs ten goede komen. De gezonde
nauwer zal de leden aanzetten om hun uiter-
ste best te doen. Als een van de clubs
zich eens bijzonder onderscheiden heeft, dan
mag dit geen reden zijn om voor de leden
van de andere club zich vernederd te voe-
len. Integendeel, ze moeten er zich om
verheugen en de enige goede reactie in
dit geval is: een daad die waardig is om
te worden opgetekend in het Heldenboek
van de Robbedoesclub.

Ik hoop, dat de twee plaatselijke clubs
van W. het elkaar niet lastig meer zullen
maken. Eensgezindheid bewerken is een
prachtige taak voor een leider.

TOON.

BRIEVENBUS

José V., W. — Ik hoop, dat het nu alle-
maal best in orde komt. Je bent de rechte
man op de rechte plaats. Wees ruim en
toegeeflijk en je zal verbaasd staan over
het resultaat.

Cochise, Turnhout. — Je brief heeft me
bizar veel genoegen gedaan en ik hoop,
dat je plaatselijke club een stijgend succes
zal kennen. Alleen zou ik je willen vragen
niet ineens te veel hoofd op je vork te ne-
men. Langzaam maar zeker is altijd het
veiligst. En je mag ook nooit uit het oog
verliezen, dat een plaatselijke Robbedoes-
club geen reden mag zijn om het school-
werk te verwaarlozen. De allereerste plicht
van een Robbedoesraker is en blijft: zijn
eigen toekomst opbouwen.

De Vrijshutter 32.212, Lot. — Om lid te
worden van de R. V. C., doe je precies
hetzelfde als voor de R. C.: naam, vol-
ledig adres, schuilnaam, enz. opgeven. Lid-
kaart en speldje kosten 2 fr. en 10 fr. Aan-
vraag te richten aan Vlieger Bob.

Zwartwolk, Geel. — Ik heb eens een
raker gezien en die had zijn hoofd ver-
loren. Gelukkig lag het onder de kast en
zijn moeder vond het daar terug. Misschien
lig je verloren speldje ook onder de kast.
Als je het niet terugvindt, kan je van Rob-
bedoes een nieuw krijgen, maar daarvoor
zal je 10 fr. moeten betalen. En verlies
het daarna niet meer!

OPROEPEN

Rakker Wilfried Verhaert, Kerkstraat 10,
Nieuwmoer, wil nog meer leden voor zijn
plaatselijke Robbedoesclub. Liefhebbers
kunnen zich bij hem melden.

Willy Piscadoor uit Wichelen moet zo
gauw mogelijk de namen, volledige adres-
sen, schuilnamen, geboorteplaats- en datum
van de vijf leden van zijn club opgeven.
2 fr. in postzegels per lidkaart bijvoegen
en 10 fr. per kenteken. De kentekens zijn
echter niet verplichtend.

Rakker Johan 33.286 uit Antwerpen zou
graag twee plaatselijke Robbedoesclubs
stichten, één te Antwerpen en één te Zel-
zate. Doel: uitstapjes, knollenweek, sport,
enz. Aanvragen te richten tot Tuckson,
Nieuwstraat 27 T, Zelzate, en Johan, Tuin-
bouwstraat 18, Antwerpen.

ABONNEMENTSPRIJS

LANDEN	VALUTA	1 JAAR	6 MAAND.	3 MAAND.	BESTELLEN BIJ
Nederland	Fl.	15.60	7.80	3.90	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Hercules Segherslaan 19, Eind- hoven. - Giro: 211.714.
West-Indië	Fl.	16.80	8.40	4.20	
België en Luxemburg	B. Fr.	260	130	65	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Ommeganckstraat 21, Antwer- pen. - P. C. R.: 3621.59.
Belgisch Kongo	B. Fr.	272	136	68	
Andere landen	B. Fr.	280	140	70	

RIK RAKKERS

Waar bezigt Nekro die zonderringe bril voor?

Copyright opera mundi

GEVE RESERVEERD BY

7-22

Xaverius

VERTELD DOOR DE MINSTREEL

VOLKOMEN UITGEPUT VAN ZIJN WERK OP HET EERSTE DEEL VAN ZIJN TOCHT NAAR INDIË GAAT XAVERIUS IN MOZAMBIQUE AAN WAL. DEMONIO WIL ZEKER VAN ZIJN ZEGE ZIJN EN BESPIEDT DE MAN DIE HIJ MET ALLE GEWELD KWAAD WIL DOEN.

PATER, JIJ JOUW REISGOED VERGETEN...

OCH, DAT IS WAAR OOK!

HIJ MOET ER AL SLECHT AAN TOE WEZEN OM ZIJN...

WEL, IK HEB DE MUNE OOK VERGETEN!

MET ZO'N GANG RAAK IK ZIJN SPOOR BUSTER! VLUGGER, LUI LAKKEN!

BOZE MAN! O, TOCH TE ERG!

KOM HIER, ZEG IK JE!

NIKS AAN TE DOEN... EN NU VOORUIT! IK MOET HEM BESLIST TERUGVINDEN!

ZO, ZO! DAAR GAAT-IE HET ZIEKENHUIS IN!

DIT NEERZETTEN EN EENS EVEN ONS WERK GAAN BEWONDEREN!

WELKE KANT ZOU HIJ UIT ZIJN?

HOLA! IS U OOK AL ZIEK?

NEE! IK KOM...

IK KOM... EEN HANDJE HELPEN, WEET JE!

GA DAN GAUW WATER HALEN, DAARGINDS!

WEL HEB IK OOI VAN MIJN LEVEN...ZELFS DEMO-NIO SLOOFT ZICH UIT!

EIGENLIJK GOED ZO OM TE SPIONNEREN!

HOERA! DACHT IK HET NIET!

NATUURLIJK ZAL IK DOEN WAT IK KAN, MAAR HET IS EEN ERNSTIG GEVAL!

IK SMEEK U: WERK ME NIET TEGEN. LAAT MIJ BEGAAN... IK ZAL U REDDEN...

EN VLUG WAT! ER STERVEN NOG ZO VELEN IN INDIË. ZO VLUG MOGELIJK WEGGAAN...

ZELFS IN ZIJN KOORTS!

HOE GAAT HET? VALT HET WERK MEE?

DAT ZOU IK MENEN!

MAAR EEN TIJDJE LAT-TER GEBEURT ER IETS NIEUWS!

ALWEER EEN NIEUWE BOOT!

IK MOET DE ONDER-KONING SPREKEN.

ZO, IK BEN DUS BEREID U OVER TWEE DAGEN NAAR INDIË TE BRENGEN.

DAAR WIN IK TWEE MAANDEN MEE. IK SLA TOE!

VERZOEKE OOK PATER XAVERIUS TE WAARSCHUWEN. HIJ WIL ZO VLUG MOGELIJK WEG, MAAR LIGT NOG IN HET ZIEKENHUIS! HET GAAT ECHTER VOORUIT!

ZIET U...EH... IK ZORG VOOR PATER XAVERIUS... HIJ ZAL LATER VERTREKKEN... BEGRUPT U?...

DE BONTTE WERELD

in AUSTRALIË leven er nog OERMENSEN

TUSSEN DARWIN EN DE GOLF VAN CARPENTARIA...

DIE OERSTAM, MET PLAT-VOETEN-ZOALS ALLE ZWERVENDE VOLKEN. EN EEN UITSTEKENDE BUIK, VERKEERT NOG IN HET STEENTIJDPERK...

DIE ZO HARD LOPEN DAT ZE HET TEGEN EEN KANGOEROE KUNNEN OPNEMEN

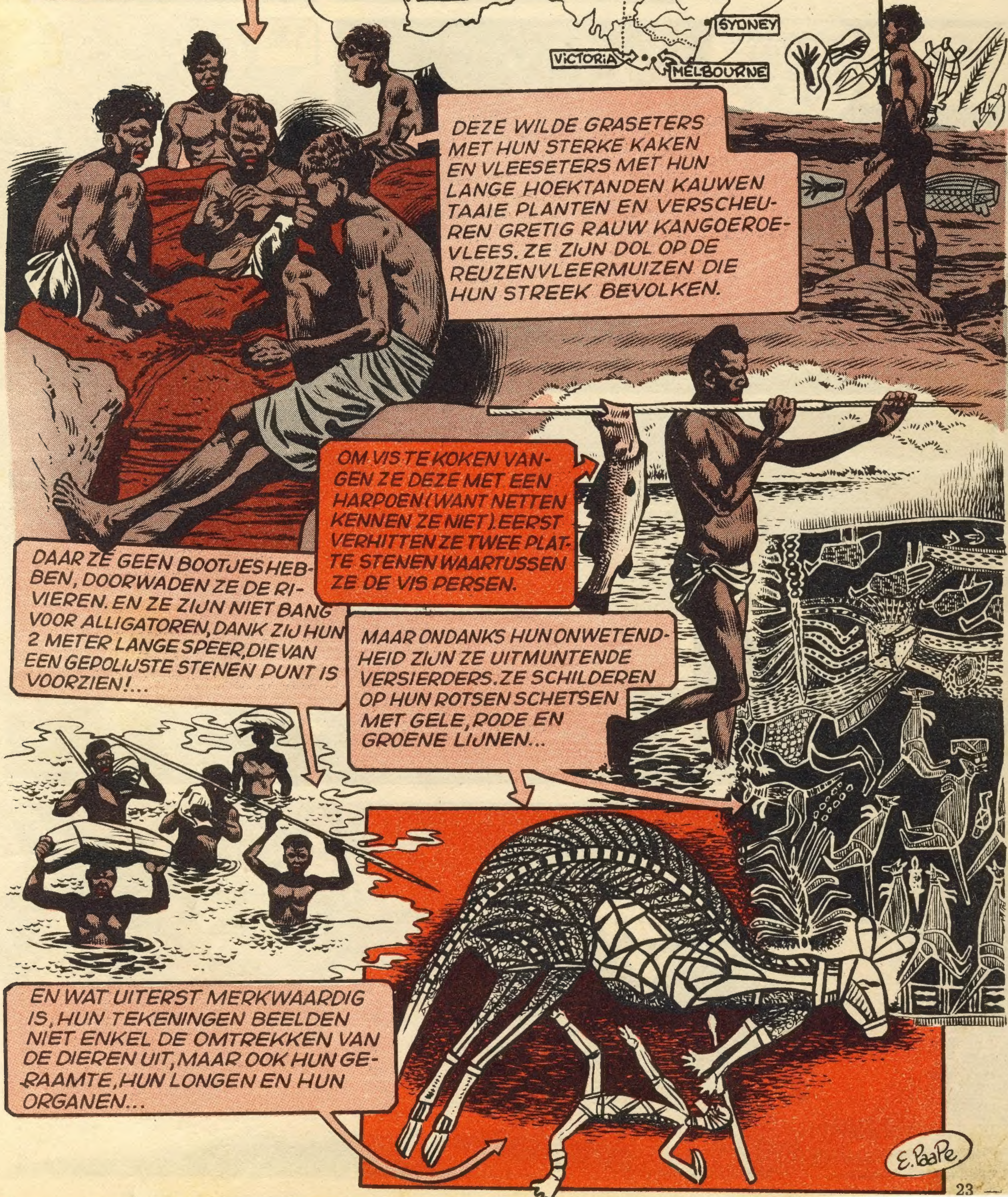
DEZE WILDE GRASETERS MET HUN STERKE KAKEN EN VLEESETERS MET HUN LANGE HOEKTANDEN KAUIEN TAAIE PLANTEN EN VERSCHEUREN GRETIG RAUW KANGOEROEVLEES. ZE ZIJN DOL OP DE REUZENVLEERMUIZEN DIE HUN STREEK BEVOLKEN.

OM VISTE KOKEN VANGEN ZE DEZE MET EEN HARPOEN (WANT NETTEN KENNEN ZE NIET). EERST VERHITTEN ZE TWEE PLATTE STENEN WAARTUSSEN ZE DE VIS PERSEN.

DAAR ZE GEEN BOOTJES HEBBEN, DOORWADEN ZE DE RIVIEREN. EN ZE ZIJN NIET BANG VOOR ALLIGATOREN, DANK ZIJ HUN 2 METER LANGE SPEER, DIE VAN EEN GEPOLIJSTE STENEN PUNT IS VOORZIEN!...

MAAR ONDANKS HUN ONWETENDHEID ZIJN ZE UITMUNTENDE VERSIERDERS. ZE SCHILDEREN OP HUN ROTSCHETSEN MET GELE, RODE EN GROENE LIJNEN...

EN WAT UITERST MERKWAARDIG IS, HUN TEKENINGEN BEELDEN NIET ENKEL DE OMTREKKEN VAN DE DIEREN UIT, MAAR OOK HUN GE-RAAMTE, HUN LONGEN EN HUN ORGANEN...

E. Paape

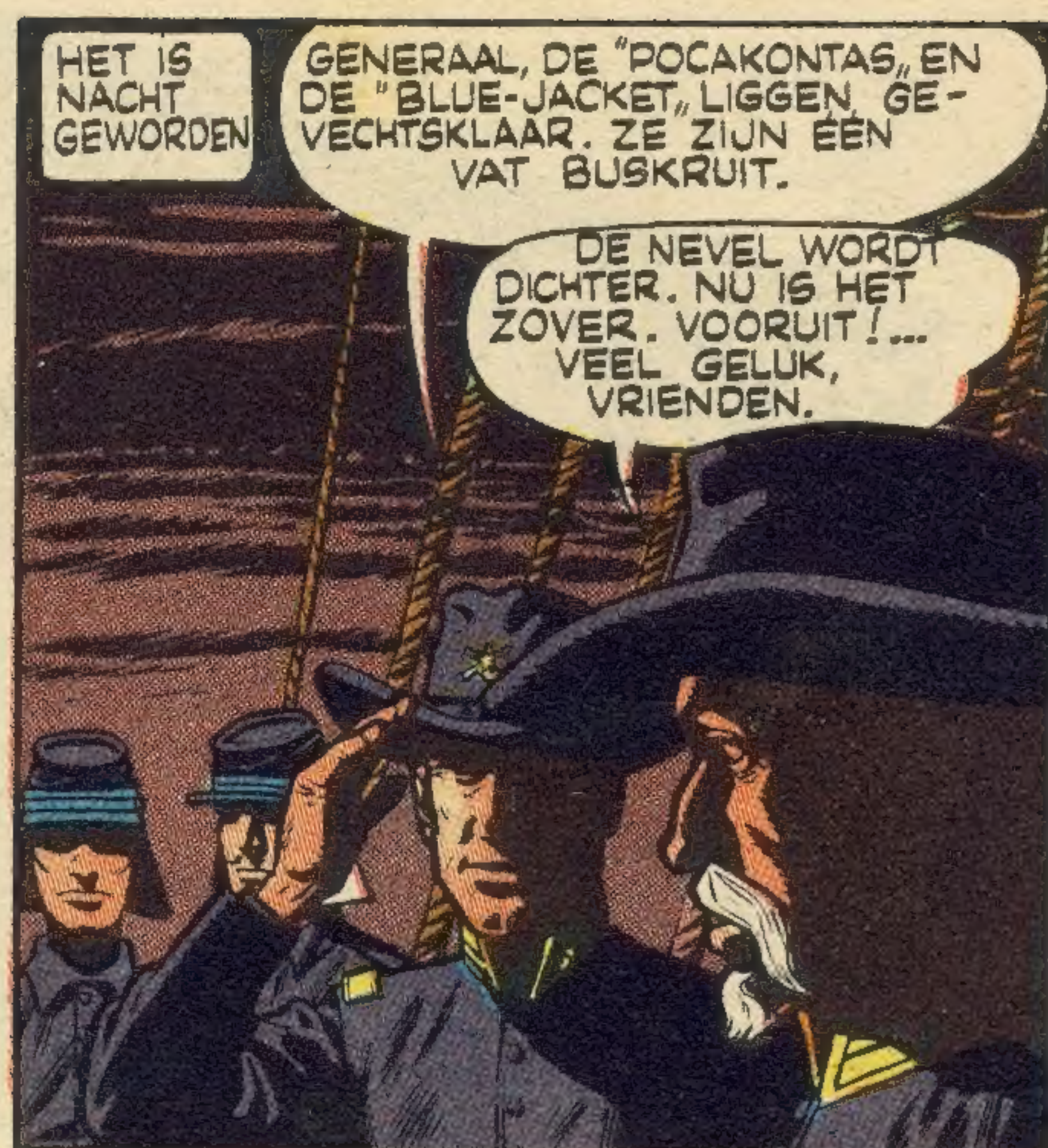
STANLEY

JE HEBT TIEN KANGEN
TEGEN TIEN DAT JE IN DE
STRIJD BLIJFT. JULLIE MO-
GEN NOG WEIGEREN.

NEE!!
WE GAAN!

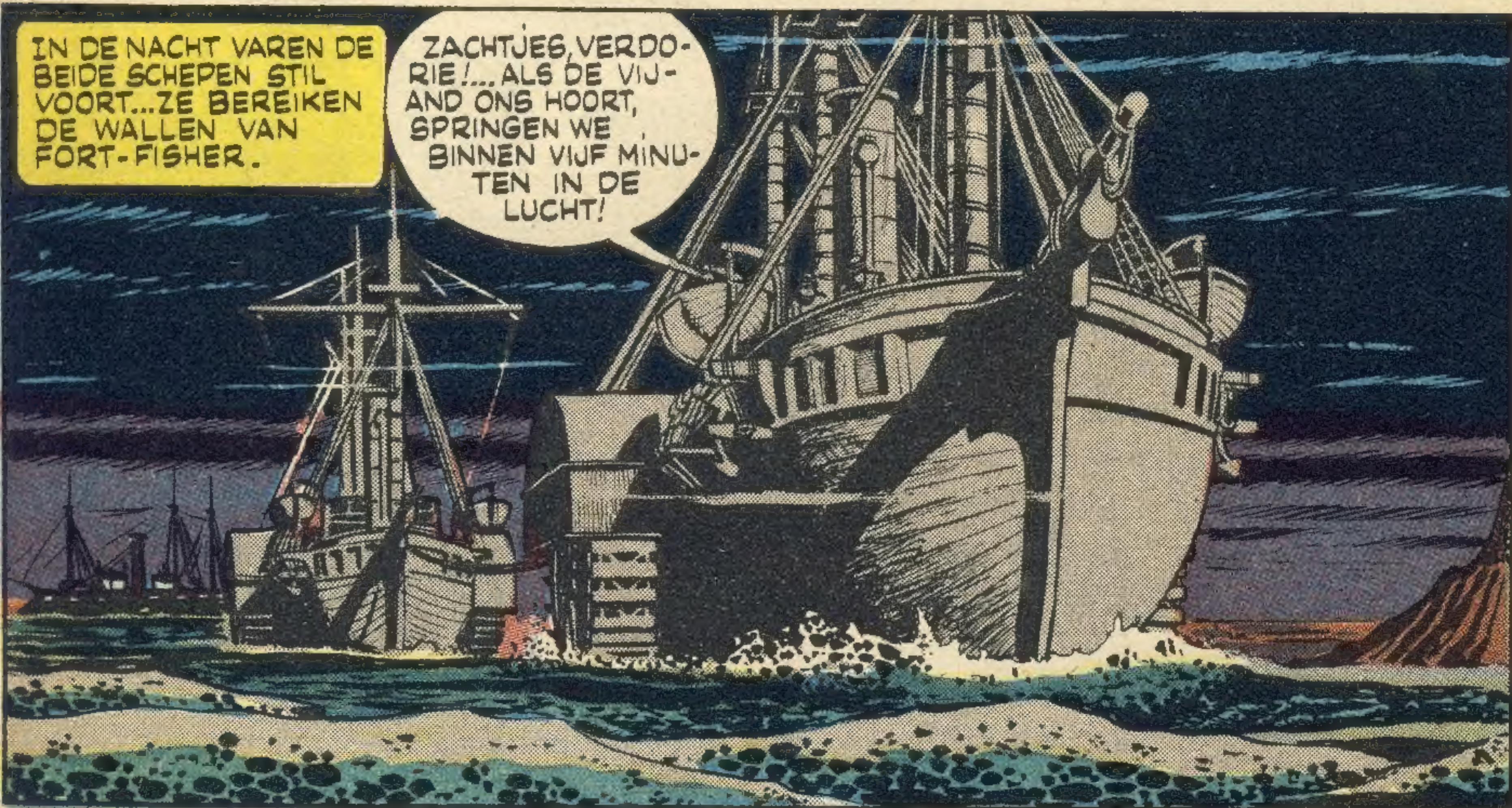
DAT IS
NOG EENS
SPORT!

HET IS
NACHT
GEWORDEN

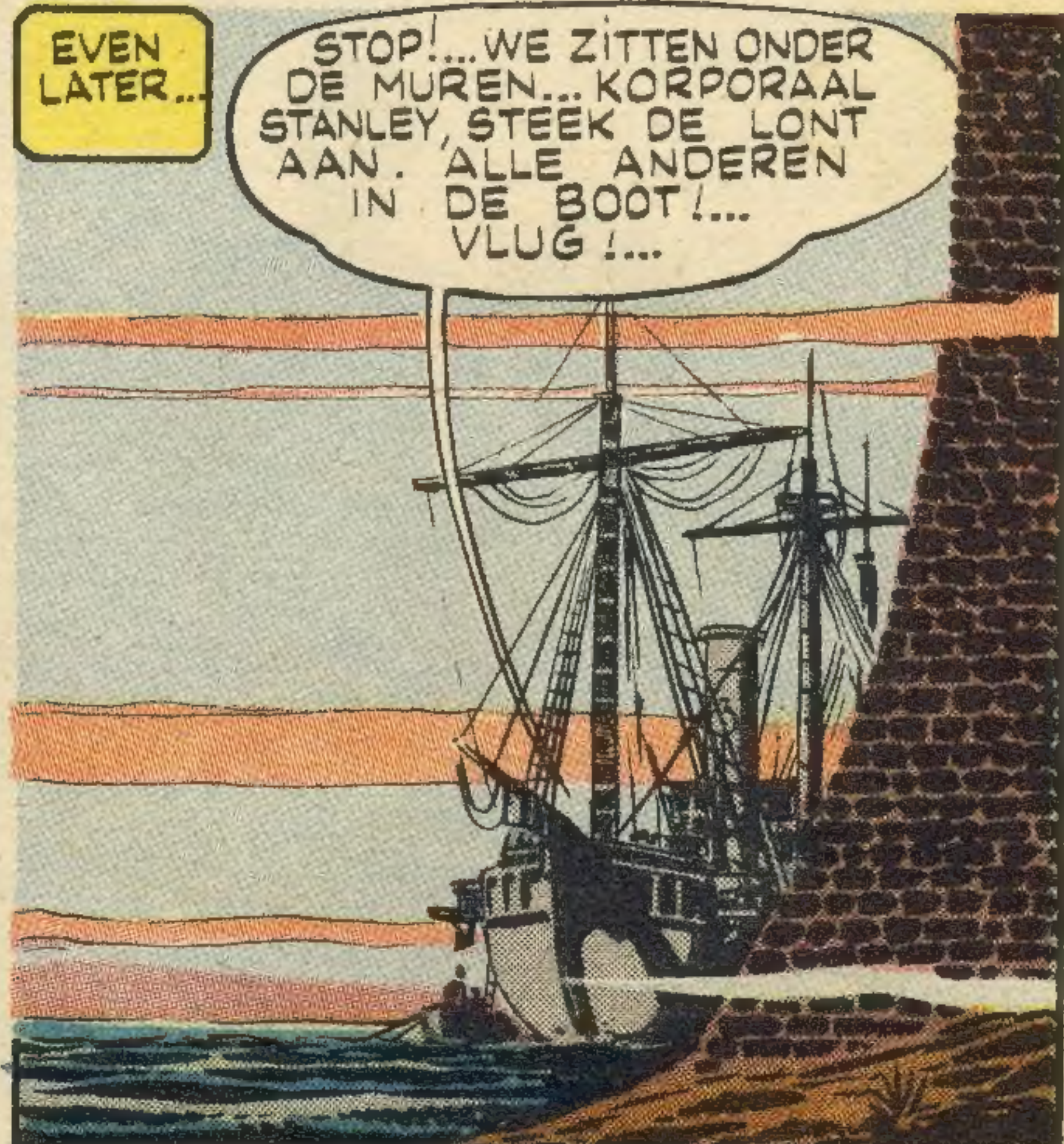
GENERAAL, DE "POCAKONTAS", EN
DE "BLUE-JACKET", LIGGEN GE-
VECHTSKLAAR. ZE ZIJN EEN
VAT BUSKRUIT.

DE NEVEL WORDT
DICHTER. NU IS HET
ZOVER. VOORUIT!...
VEEL GELUK,
VRIENDEN.

IN DE NACHT VAREN DE
BEIDE SCHEPEN STIL
VOORT...ZE BEREIKEN
DE WALLEN VAN
FORT-FISHER.

ZACHTJES, VERDO-
RIE!...ALS DE VIJ-
AND ONS HOORT,
SPRINGEN WE
BINNEN VIJF MINU-
TEN IN DE
LUCHT!

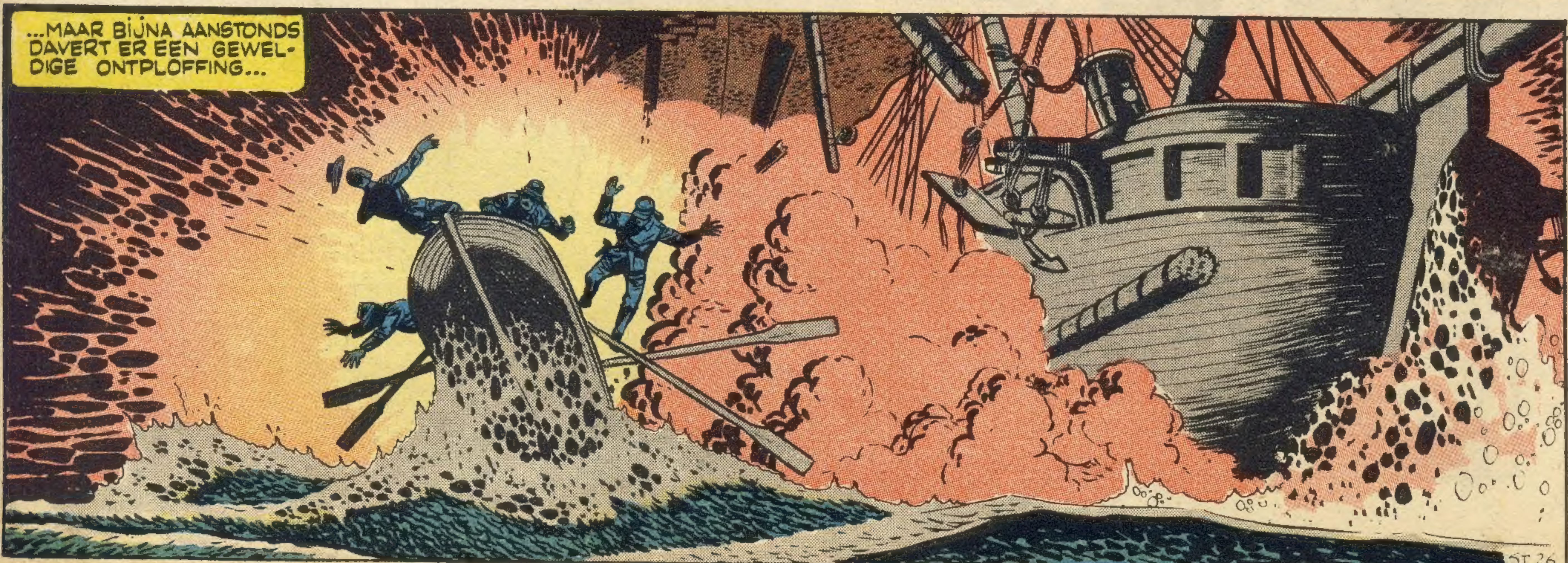

EVEN
LATER...

STOP!...WE ZITTEN ONDER
DE MUREN...KORPORAAL
STANLEY, STEEK DE LONT
AAN. ALLE ANDEREN
IN DE BOOT!...
VLUG!...

VOORUIT, JON-
GENS!...WE HEBBEN
NIET VEEL TIJD.
FLINK DOORROEIEN,
ALS JE LEVEN
JE LIEF IS...

...MAAR BIJNA AANSTONDS
DAVERT ER EEN GEWEL-
DIGE ONTPLOFFING...